

Raportul special

Instituțiile UE și pandemia de COVID-19

Acestea au acționat cu promptitudine, dar mai au de abordat unele provocări pentru a valorifica la maximum inovarea și flexibilitatea determinate de criză

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Cuprins

	Puncte
Sinteză	I-VIII
Introducere	01-07
Sfera și abordarea auditului	08-13
Observații	14-93
Planurile de asigurare a continuității activității ale instituțiilor au urmat, în cea mai mare parte, standarde recunoscute și au constituit baza pe care instituțiile s-au sprijinit în răspunsul lor la criză	14-27
Planurile de asigurare a continuității activității ale instituțiilor au urmat standarde recunoscute, dar nu erau concepute pentru perturbări pe termen lung sau pentru crize sanitare	14-19
Instituțiile s-au sprijinit pe planurile lor de asigurare a continuității activității atunci când au conceput răspunsul lor la criză	20-27
Instituțiile au reușit să reducă la minimum perturbarea activităților lor de bază	28-67
Instituțiile s-au adaptat astfel încât să își poată îndeplini în continuare rolurile care le revin în temeiul tratatelor	28-38
Instituțiile și-au îndeplinit obligația de diligență față de personal și și-au menținut capacitatea de lucru	39-48
Instituțiile au accelerat implementarea proiectelor de modernizare existente, însă digitalizarea serviciilor administrative rămâne o provocare	49-67
Evaluarea eficienței noilor modalități de lucru într-un mediu post-criză a început	68-93
Evaluarea se află într-un stadiu mai avansat pentru activitățile de bază decât pentru sarcinile de sprijin	68-79
Impactul noilor modalități de lucru asupra bugetului și a mediului nu este evaluat în mod consecvent în cadrul instituțiilor	80-93
Concluzii și recomandări	94-101

Anexe

Anexa I – Impactul COVID-19 asupra activităților instituțiilor auditate

Anexa II – Măsurile instituite pentru a sprijini munca de la distanță a personalului în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 până la sfârșitul anului 2021

Anexa III – Regimul de muncă de la distanță al instituțiilor auditate după pandemia de COVID-19

Acronime

Glosar

Răspunsurile instituțiilor

Calendar

Echipa de audit

Sinteză

I La sfârșitul lunii ianuarie 2020, a fost înregistrat oficial primul caz de COVID-19 în Europa. În decurs de doar câteva săptămâni, boala s-a răspândit în întreaga UE, obligând majoritatea statelor membre să pună în aplicare măsuri de încetinire a ratei de infectare. Dat fiind că cetățenii erau îndemnați să rămână acasă și să lucreze de la distanță, instituțiile UE au trebuit să găsească modalități prin care să asigure continuitatea activității.

II Obiectivul acestui audit a fost de a evalua reziliența instituțiilor UE, din punctul de vedere al nivelului lor de pregătire, al modului în care au făcut față pandemiei de COVID-19 și al învățămintelor desprinse. În special, Curtea a examinat dacă instituțiile:

- (a) în planurile lor de asigurare a continuității activității, urmau standarde recunoscute și dacă aceste planuri erau adaptate la tipul de perturbare cauzată de o pandemie;
- (b) au fost în măsură să funcționeze, reducând la minimum perturbările și îndeplinindu-și rolurile astfel cum le-au fost atribuite în temeiul tratatelor;
- (c) au tras învățăminte în vederea adaptării la mediul post-COVID-19.

III Auditul a acoperit patru instituții ale UE: Parlamentul European, Consiliul, Comisia Europeană și Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Acesta s-a axat pe modul în care administrațiile instituțiilor au gestionat criza în perioada cuprinsă între februarie 2020 și iulie 2021. Curtea a ținut seama de deciziile luate după iulie 2021 în măsura în care acestea au avut un impact asupra mediului post-COVID-19 al instituțiilor.

IV Curtea a concluzionat că instituțiile UE au dat dovadă de reziliență în fața pandemiei de COVID-19. Răspunsul lor a fost rapid și flexibil și a beneficiat de investiții care fuseseră realizate anterior în digitalizare. Ele nu au evaluat însă deocamdată pe deplin măsura în care este probabil ca noile modalități de lucru introduse ca răspuns la pandemia de COVID-19 să fie eficiente sau să genereze economii în mediul post-criză.

V Curtea a constatat că planurile de continuitate a activității ale instituțiilor auditate aveau structura necesară pentru a servi drept bază pentru răspunsul lor la criză, dar nu erau concepute pentru perturbări pe termen lung sau crize sanitare și au trebuit să fie completate de decizii ad-hoc. Nu a existat un forum definit în planurile de continuitate a activității ale instituțiilor în cadrul căruia acestea să se poată consulta rapid cu privire la deciziile pe care le luau pentru a răspunde crizei. Pentru a asigura o anumită

coerență în acțiunile lor, instituțiile s-au bazat pe structurile deja existente pentru a face schimb de informații și au reușit să limiteze astfel divergențele dintre răspunsurile lor. Statutul lor autonom, rolurile lor diferite și diversele norme naționale pe care trebuiau să le ia în considerare au limitat capacitatea lor de a avea un răspuns identic.

VI De asemenea, Curtea a constatat că instituțiile auditate au conceput și au pus în aplicare un răspuns flexibil la criză. Ele și-au adaptat regulamentul de procedură pentru a-și proteja activitățile de bază și au interzis accesul în clădirile lor membrilor personalului a căror prezență nu era considerată esențială. Acest lucru le-a permis să reducă la minimum perturbările și să își îndeplinească rolurile care le-au fost atribuite prin tratate. La momentul declanșării crizei, instituțiile dispuneau, în grade diferite, de echipamentele necesare pentru a permite personalului lor să lucreze de la distanță. Toate au reușit însă să își doteze întregul personal cu soluții pentru munca de la distanță în decurs de șase săptămâni. Ca parte a răspunsului lor la criză, instituțiile au accelerat implementarea proiectelor de modernizare informatică, cum ar fi noi instrumente de comunicare și colaborare, fluxuri de lucru fără hârtie, precum și utilizarea sporită a semnăturii electronice și a facturării electronice. În pofida progreselor înregistrate, serviciile administrative nu au fost încă pe deplin digitalizate.

VII Instituțiile au început să reflecteze asupra lecțiilor învățate în urma crizei COVID-19 la sfârșitul primăverii anului 2020 și au continuat această reflecție pe tot parcursul crizei. Curtea a constatat că criza a avut un impact financiar limitat pe termen scurt asupra instituțiilor, deoarece economiile realizate în anumite domenii de cheltuieli, cum ar fi deplasările, au fost utilizate pentru finanțarea investițiilor în tehnologia informației. Majoritatea instituțiilor auditate introduseseră noi modalități de lucru înainte de criza provocată de pandemia de COVID-19. Aceste schimbări au fost accelerate de criză și toate instituțiile se așteaptă ca deplasările și gestionarea clădirilor să fie diferite după pandemia de COVID-19. Evaluarea eficienței noilor modalități de lucru a fost parțială, ea fiind mai avansată pentru activitățile de bază decât pentru sarcinile de sprijin. În fine, impactul asupra bugetului și a mediului al noilor modalități de lucru nu a fost evaluat în mod consecvent în cadrul instituțiilor.

VIII Pe baza acestor concluzii, Curtea recomandă celor patru instituții auditate:

- (a) să includă perturbările pe termen lung și dispoziții privind cooperarea interinstituțională în planurile lor de continuitate a activității;
- (b) să dezvolte în continuare digitalizarea serviciilor administrative;
- (c) să evalueze caracterul adecvat al noilor modalități de lucru în mediul post-COVID-19.

Introducere

01 La sfârșitul lunii ianuarie 2020, a fost înregistrat oficial primul caz de COVID-19 în Europa. În decurs de doar câteva săptămâni, boala s-a răspândit în întreaga UE, obligând majoritatea statelor membre să pună în aplicare măsuri de încetinire a răspândirii virusului.

02 În acest context, capacitatea administrațiilor publice de a continua să funcționeze a jucat un rol esențial pentru ca guvernele și organizațiile internaționale să își poată îndeplini rolurile și să răspundă la criza emergentă. Această capacitate se numește reziliență, și anume capacitatea de a absorbi un impact negativ sau de a se redresa în urma producerii unui dezastru¹. Reziliența permite organizațiilor să devină mai puternice.

03 Instituțiile UE s-au mai confruntat, în trecutul recent, cu crize sanitare și de siguranță, cum ar fi cea cauzată de epidemia de Ebola căreia delegațiile UE au trebuit să-i facă față (2014) sau atacurile teroriste de la Bruxelles (în 2016) și de la Strasbourg (în 2018). Amploarea și durata crizei provocate de pandemia de COVID-19 au fost însă fără precedent. Principalele aspecte ale funcționării instituțiilor care au fost afectate de criza provocată de pandemia de COVID-19 au fost:

- o guvernanta și politicile: procesele decizionale vizând asigurarea continuității funcționării și actualizarea programelor de activitate, care să reflecte prioritățile reevaluate;
- o gestionarea forței de muncă: identificarea unor soluții alternative la munca prin prezență fizică și modificarea politicilor în materie de resurse umane pentru a se asigura continuitatea performanței personalului;
- o tehnologia informației (IT): disponibilitatea de laptopuri și de alte soluții informatice pentru munca de la distanță, care să permită luarea deciziilor de la distanță și să asigure confidențialitatea informațiilor și protecția datelor;
- o clădirile: menținerea clădirilor în mod operațional, asigurarea securității fizice și gestionarea accesului în incinte.

¹ GUID 5330 – *Guidance on Auditing Disaster Management*.

04 Aspectele legate de guvernare și de politici țin de responsabilitatea președintelui și a secretarului general ai fiecărei instituții. Secretarii generali sunt, de asemenea, responsabili de aspecte legate de gestionarea forței de muncă, de IT și de clădiri. În cadrul prezentului raport, trimiterile la deciziile luate de o instituție trebuie înțelese ca făcând referire atât la deciziile luate de serviciile aflate sub responsabilitatea secretarilor generali, cât și la cele luate de membrii unei instituții (deputați în Parlamentul European, reprezentanți ai statelor membre în Consiliu, comisari, judecători, avocați generali și grefieri ai CJUE).

05 Rolul fiecărei instituții este definit în tratate². Chiar dacă instituțiile sunt independente una de cealaltă, așteptarea este să existe între acestea o cooperare reciprocă loială³. În ceea ce privește gestionarea forței de muncă, ele sunt, în general, autonome sub acest aspect, dar în limitele cadrului comun prevăzut în Statutul funcționarilor⁴. Fiecare instituție dispune de propriul regulament de procedură, care abordează aspecte precum organizarea internă, normele privind procesul decizional și relațiile cu alte instituții. În răspunsul lor la criză, instituțiile au respectat, de asemenea, legislația în vigoare în statele membre în care sunt localizate și și-au adaptat deciziile în consecință.

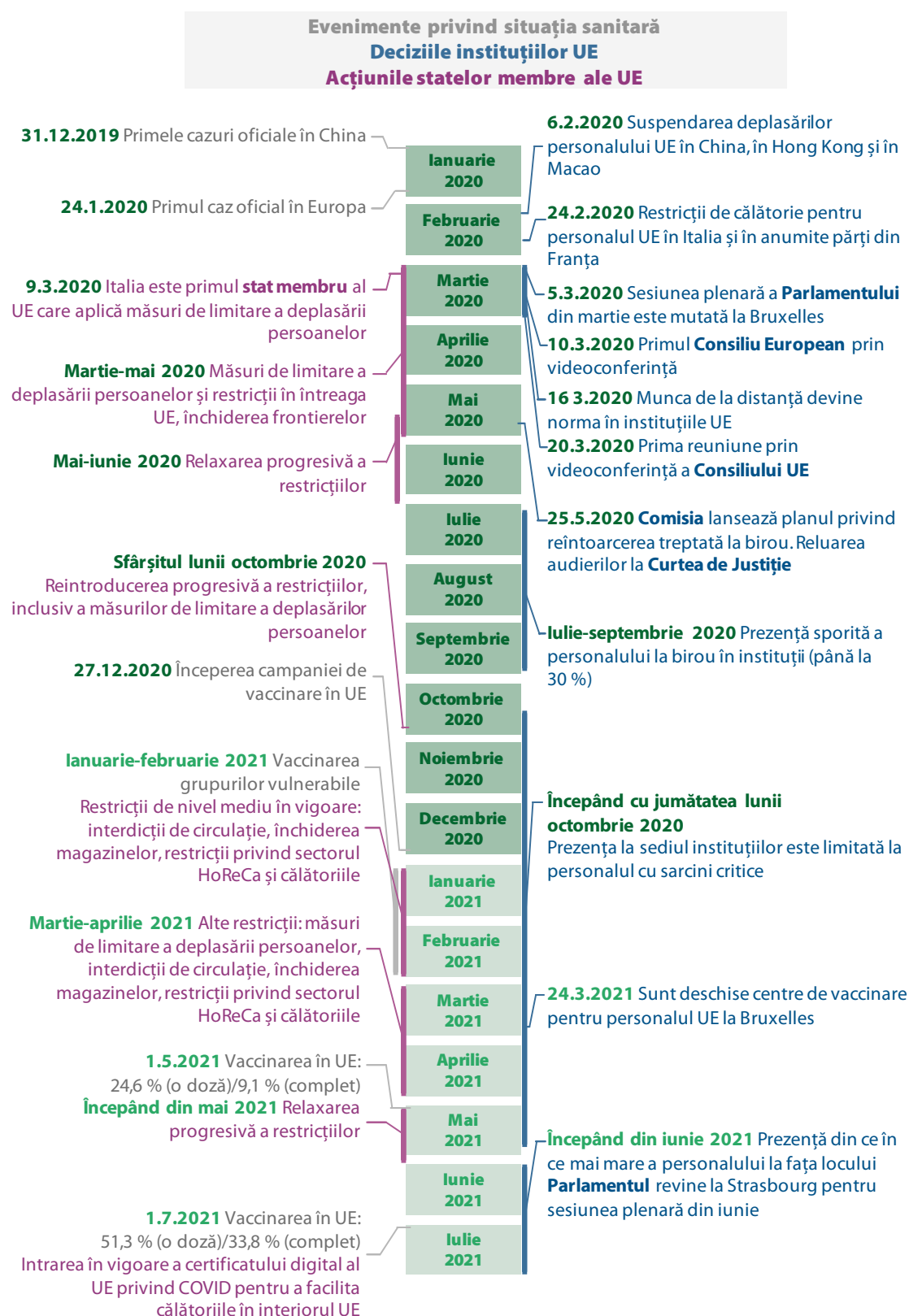
06 *Figura 1* oferă o imagine de ansamblu a deciziilor luate de instituții pentru a răspunde la evoluția situației sanitare și pentru a se conforma normelor naționale în vigoare.

² Titlul III din [Tratatul privind Uniunea Europeană](#).

³ [Articolul 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană](#).

⁴ [Regulamentul nr. 31 \(CEE\), 11 \(CEE\) al Consiliului de stabilire a Statutului funcționarilor și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice](#).

Figura 1 – Deciziile luate de instituții ca răspuns la criza provocată de pandemia de COVID-19, în perioada ianuarie 2020-iulie 2021

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor OMS, ale Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor și ale instituțiilor UE.

07 Instituțiile sunt finanțate în cadrul rubricii „Administrație” din cadrul financiar multianual (CFM). În 2020, cheltuielile din cadrul acestei rubrici s-au ridicat la 10 miliarde de euro. Costurile implicate sunt legate în principal de cheltuielile cu resursele umane (salariile, indemnizațiile și pensiile personalului), care reprezintă 68 % din total. Cheltuielile cu clădirile constituie aproximativ 9 % din cheltuielile administrative, iar cheltuielile cu tehnologia informației constituie 4 %.

Sfera și abordarea auditului

08 Obiectivul acestui audit a fost de a evalua reziliența instituțiilor UE, din punctul de vedere al nivelului lor de pregătire, al modului în care au făcut față pandemiei de COVID-19 și al învățămintelor desprinse. În special, Curtea a examinat dacă instituțiile:

- (a) în planurile lor de asigurare a continuității activității, au urmat standarde recunoscute și dacă aceste planuri au fost adaptate la tipul de perturbare cauzată de o pandemie;
- (b) au fost în măsură să funcționeze, reducând la minimum perturbările și îndeplinindu-și rolurile care le-au fost atribuite în temeiul tratatelor;
- (c) au tras învățăminte în vederea adaptării la mediul post-COVID-19.

09 Curtea s-a concentrat pe deciziile luate de administrațiile instituțiilor UE pentru a menține continuitatea activității și pentru a se asigura că acestea din urmă își îndeplinesc sarcinile care le revin. Curtea nu a evaluat răspunsul în materie de politici al UE la criza provocată de pandemia de COVID-19 și nici legislația care îl însoțește.

10 Auditul a vizat deciziile luate în perioada cuprinsă între ianuarie 2020 (momentul luării primelor măsuri de limitare a deplasărilor personalului în zonele infectate) și iulie 2021 (momentul relaxării normelor ca urmare a îmbunătățirii situației sanitare). Evenimentele semnificative care au avut loc după iulie 2021 au fost luate în considerare în măsura în care au avut un impact asupra mediului post-COVID-19 al instituțiilor.

11 Curtea a auditat patru instituții ale UE: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană și Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE). Sediul principal al Parlamentului este în Franța, la Strasbourg, însă birourile sale sunt situate și în Belgia și în Luxemburg. Birourile Consiliului sunt situate în întregime în Belgia, însă acesta se reunește în aprilie, iunie și octombrie la Luxemburg. Serviciile Comisiei se află în principal în Belgia și în Luxemburg, însă Centrul Comun de Cercetare din cadrul acesteia are sedii în Germania, Spania, Italia și Țările de Jos. CJUE are sediul la Luxemburg.

12 Curtea a examinat deciziile și procedurile urmate de instituții în cadrul răspunsului lor la criză, precum și procesele-verbale ale reuniunilor organismelor implicate în gestionarea crizei. Curtea a colectat feedback din partea serviciilor administrative în cauză prin intermediul chestionarelor și a utilizat sondajele efectuate

de instituții pentru a evalua percepția personalului lor cu privire la măsurile instituite. Curtea a intervievat cadre de conducere de nivel înalt implicate în gestionarea crizei, precum și reprezentanți ai comitetelor pentru personal.

13 Prezentul raport face parte din seria de activități de audit desfășurate de Curte pe tema COVID-19. Acesta constituie o primă evaluare a impactului crizei asupra funcționării instituțiilor. Curtea a efectuat acest audit înainte de sfârșitul pandemiei, astfel încât concluziile și recomandările sale pot fi considerate oportune și relevante pentru a veni în sprijinul instituțiilor auditate să își îmbunătățească eficiența și gradul de pregătire în fața perturbărilor pe termen lung.

Observații

Planurile de asigurare a continuității activității ale instituțiilor au urmat, în cea mai mare parte, standarde recunoscute și au constituit baza pe care instituțiile s-au sprijinit în răspunsul lor la criză

Planurile de asigurare a continuității activității ale instituțiilor au urmat standarde recunoscute, dar nu erau concepute pentru perturbări pe termen lung sau pentru crize sanitare

14 Rolul unui plan de asigurare a continuității activității este de a permite unei organizații să reacționeze la perturbări, menținându-și în același timp capacitatea de a-și desfășura activitățile esențiale și de a-și îndeplini obligațiile legale. Aceste planuri ar trebui să specifice persoanele responsabile de punerea lor în aplicare, să stabilească activitățile considerate esențiale ale organizației, să fie adaptate la riscurile identificate de organizație și să fie actualizate și testate periodic⁵.

15 Instituțiile UE au început să reflecteze asupra politicilor lor de continuitate a activității în 2006, motivate de amenințarea reprezentată de pandemia de gripă aviară H5N1. Nevoia unor politici cuprinzătoare în materie de continuitate a activității a devenit și mai evidentă în 2009, anul izbucnirii pandemiei de gripă H1N1. La momentul respectiv, comitetul interinstituțional însărcinat cu cooperarea la nivel medical (Consiliul medical interinstituțional – IMB) a estimat că până la 30 % din membrii personalului ar putea fi nedisponibili, fie pentru că s-ar îmbolnăvi ei înșiși, fie pentru că ar fi nevoiți să se ocupe de persoane bolnave aflate în îngrijirea lor.

16 Instituțiile auditate au elaborat pentru prima dată politici și planuri în materie de continuitate a activității între 2006 și 2013. În conformitate cu standardele aplicabile privind continuitatea activității (a se vedea punctul **14**), toate planurile de asigurare a continuității activității conțineau definiții clare ale rolurilor și responsabilităților, enumerau activitățile esențiale care trebuie menținute în perioade de criză și specificau personalul minim necesar pentru desfășurarea activităților respective. Planurile permiteau un anumit grad de gestionare descentralizată a incidentelor, însă toate evenimentele cu impact asupra unei instituții în ansamblul ei trebuiau gestionate

⁵ *ISO 22301:2019 Security and resilience – Business continuity management systems – Requirements.*

la nivel central în cadrul fiecărei instituții, de către o echipă de gestionare a crizelor alcătuită, de regulă, din secretarul general al instituției și din reprezentanți ai direcțiilor administrative ale acesteia. În toate instituțiile auditate, fiecare direcție sau direcție generală avea propriul său plan de continuitate a activității, în care erau specificate activitățile esențiale, resursele minime necesare pentru realizarea acestora și timpul de redresare estimat pentru fiecare dintre acestea. Exista, de asemenea, un plan la nivel central, care era utilizat de echipele de gestionare a crizelor și care prevedea măsurile ce trebuiau luate în eventualitatea unui incident.

17 Chiar dacă pandemiile și perturbările cauzate de acestea se aflau la originea reflecțiilor instituțiilor cu privire la continuitatea activității, în 2020, în planurile aferente, nu mai exista nicio referire explicită la planuri în caz de pandemie, cu excepția CJUE, care a menținut planul legat de gripa aviară în planul său de continuitate a activității. Planul privind gripa aviară stabilea legături directe între deciziile Organizației Mondiale a Sănătății și acțiunile care trebuiau puse în aplicare de instituție. În eventualitatea celui mai pesimist scenariu (risc de deces în rândul personalului), planul CJUE prevedea o suspendare completă a activității judiciare și închiderea sediilor sale.

18 În cazul celorlalte instituții, pandemiile erau menționate în evaluările riscurilor, însă fără să fie specificate posibile măsuri de atenuare adaptate la perturbări pe termen lung sau la o eventuală nedisponibilitate pe termen lung a tuturor spațiilor. Aceste instituții dispuneau de planuri de rezervă și de relocare în alte clădiri în cazul unor perturbări de câteva zile. Nu se avea în vedere o eventuală nedisponibilitate a tuturor clădirilor în același timp sau imposibilitatea de a se deplasa la un alt loc de muncă. Parlamentul prevăzuse munca de la distanță, dar într-un mod limitat, numai pentru activități care nu puteau fi transferate în alte clădiri. Serviciile medicale ale Parlamentului și ale Consiliului aveau elaborate propriile planuri în eventualitatea unor boli cu risc de contagiune, dar acestea nu erau integrate în planul de continuitate a activității al instituției de care aparțineau.

19 În general, instituțiile auditate își actualizau cu regularitate planurile de continuitate a activității. În perioada 2013 și ianuarie 2020, planurile de continuitate a activității ale instituțiilor au fost, de asemenea, testate, fie prin exerciții concepute în acest scop, fie cu ocazia unor crize reale, de la incidente minore legate de clădiri la atacuri teroriste (Bruxelles în 2016, Strasbourg în 2018).

Instituțiile s-au sprijinit pe planurile lor de asigurare a continuității activității atunci când au conceput răspunsul lor la criză

20 Pentru a putea aduce un răspuns adecvat în cazul unei crize, o organizație trebuie să dispună de organisme decizionale pentru situații de criză, ale căror competențe să fie adecvate situației în cauză. De asemenea, organizația trebuie să colaboreze în mod corespunzător cu părțile interesate relevante și să comunice personalului deciziile sale⁶.

21 În a doua jumătate a lunii februarie 2020, toate instituțiile auditate începuseră să activeze structurile de gestionare a crizelor planificate în planurile lor de continuitate a activității. Direcțiile de resurse umane au fost întotdeauna implicate, ceea ce a asigurat implicarea serviciilor medicale, chiar dacă doar în mod indirect. Unele instituții și-au adaptat structura de gestionare a crizelor la circumstanțele pandemiei de COVID-19.

- o Consiliul a considerat că echipa sa de gestionare a crizelor, în formula de la acel moment, nu era cea mai adecvată pentru a face față crizei provocate de pandemia de COVID-19. În schimb, Consiliul s-a bazat pe echipele de conducere ale direcțiilor generale administrative, sprijinite de personalul corespondent în materie de continuitate a activității din alte departamente și de șeful serviciului medical.
- o Șeful serviciului medical din cadrul Parlamentului nu era membru al echipei de gestionare a crizelor și de asigurare a continuității activității, însă a fost inclus în calitate de consilier direct de către secretarul general.

22 Introducerea muncii de la distanță a redus riscul infectării în rândul personalului. Scenariul prezentat de IMB în 2009, potrivit căruia 30 % din personal s-ar putea îmbolnăvi sau ar putea să nu fie disponibil, nu s-a concretizat niciodată, însă accesul în incinta instituțiilor a fost totuși limitat, ca urmare a măsurilor de limitare a deplasării persoanelor luate la nivel național. Conform situației prevăzute în planurile de asigurare a continuității activității, instituțiile ar fi trebuit să mențină în funcțiune numai activități esențiale. În practică însă, instituțiile au reușit să își desfășoare în continuare toate activitățile, dar au trebuit să decidă care dintre ele să fie continuate la fața locului, în incintă, și care să se desfășoare de la distanță.

23 La începutul lunii martie 2020, înainte de introducerea restricțiilor naționale de deplasare a persoanelor, Consiliul a decis să păstreze la fața locului doar personalul necesar pentru organizarea reuniunilor Consiliului. CJUE a încurajat utilizarea pe scară

⁶ *Ibidem.*

mai largă a schimburilor de informații în scris. Pentru cauzele în care fuseseră deja planificate audieri (la fața locului), judecătorii au fost invitați să examineze dacă acestea puteau suporta o amânare și, în cazul unui răspuns negativ, să examineze dacă aceste audieri puteau fi înlocuite cu întrebări și răspunsuri scrise. Parlamentul și Comisia și-au menținut activitățile la fața locului până la jumătatea lunii martie 2020.

24 Instituțiile fac schimb de informații și cooperează prin intermediul diferitor comitete interinstituționale. Cu toate acestea, în niciunul dintre planurile instituțiilor auditate de asigurare a continuității activităților nu existau dispoziții cu privire la rolurile acestor comitete, cu excepția unor observații generale cu privire la informarea celorlalte instituții în cazul activării planului. Confruntate cu o criză comună, acestea nu aveau definit, în contextul acestor planuri, un forum în cadrul căruia să se poată informa reciproc și prompt cu privire la deciziile luate.

25 În a doua săptămână a lunii martie 2020, președintele unui astfel de comitet – Comitetul de pregătire pentru chestiuni statutare (CPQS), format din reprezentanți ai tuturor instituțiilor și responsabil de aspecte legate de Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți – a organizat o reuniune informală pentru a discuta măsurile puse în aplicare în toate instituțiile. Această formulă informală a continuat pe tot parcursul pandemiei, reuniunile având loc în mod regulat. CPQS nu are niciun mandat de a lua decizii în numele instituțiilor, însă această rețea informală a contribuit, într-o anumită măsură, la armonizarea deciziilor luate (de exemplu, cu privire la modul de gestionare a transferurilor de personal între instituții). Ca urmare a statutului lor autonom, a sarcinilor lor diferite și a faptului că normele în vigoare în statele membre gazdă erau diferite, fiecare instituție a adoptat o abordare diferită în timpul crizei. Curtea a observat unele diferențe la nivelul practicilor de gestionare a resurselor umane, în special în ceea ce privește condițiile în care era permisă munca de la distanță din afara locului de repartizare (a se vedea *anexa II*).

26 Pe lângă cooperarea interinstituțională, instituțiile au colaborat în mod regulat cu autoritățile naționale și locale din statele membre gazdă pentru a discuta măsurile sanitare luate și impactul acestora asupra funcționării instituțiilor.

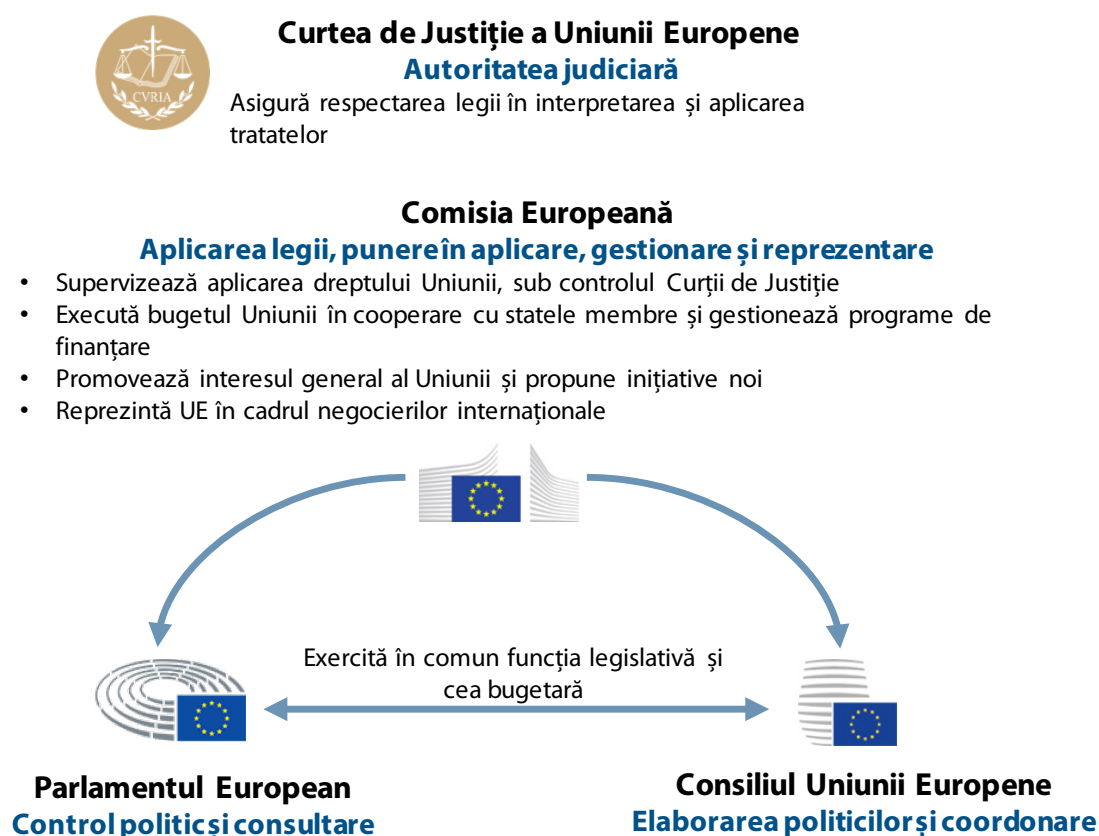
27 Instituțiile s-au bazat pe unele dintre canalele de comunicare prevăzute în planurile de asigurare a continuității activității pentru incidente pe termen scurt (e-mailuri sau SMS-uri). Spre sfârșitul lunii februarie 2020, ele au creat, de asemenea, pagini de intranet special concepute pentru a informa personalul cu privire la măsurile luate și pentru a face cunoscute cele mai recente recomandări medicale. E-mailurile au fost utilizate pentru a retransmite informațiile postate pe intranet în vederea maximizării difuzării lor.

Instituțiile au reușit să reducă la minimum perturbarea activităților lor de bază

Instituțiile s-au adaptat astfel încât să își poată îndeplini în continuare rolurile care le revin în temeiul tratatelor

28 Fiecare dintre instituțiile auditate desfășoară activități de bază care decurg din rolul care le-a fost atribuit prin tratate, astfel cum este sintetizat în *figura 2*. Reziliența instituțiilor în timpul crizei s-a bazat pe capacitatea lor de a-și îndeplini rolul care le revine în temeiul tratatelor și de a respecta principiile consacrate ale funcționării lor, cum ar fi multilingvismul⁷.

Figura 2 – Instituțiile UE auditate și rolurile acestora

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza articolelor 14, 16, 17 și 19 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

⁷ A se vedea articolul 24 din Tratatul privind funcționarea UE, articolul 55 din Tratatul privind Uniunea Europeană și Regulamentul nr. 1/1958.

Instituțiile și-au adaptat regulamentele de procedură pentru a asigura continuitatea operațiunilor în situații de criză

29 Regulamentele de procedură aflate în vigoare în ianuarie 2020 în instituțiile auditate nu fuseseră concepute ținând cont și de eventuale perturbări pe termen lung. Niciunul nu prevedea dispoziții care să abordeze în mod specific situația unor constrângeri grave care ar putea afecta capacitatea membrilor unei instituții de a se reuni.

30 Parlamentul European și Consiliul exercită împreună funcția legislativă și cea bugetară în UE⁸. Pentru a-și putea îndeplini rolurile, aceste două instituții trebuie să fie în măsură să dezbată, să modifice și să voteze inițiativele prezentate de Comisie în materie de politici. Înainte de criza provocată de pandemia de COVID-19, aceste activități se desfășurau aproape în întregime cu prezență fizică la ședințele Parlamentului, la reuniunile miniștrilor Consiliului sau la întrunirile grupurilor de lucru. Odată cu introducerea restricțiilor de călătorie și de deplasare, aceste reuniuni cu prezență fizică sau audieri la fața locului au devenit mai dificil și, în unele cazuri, imposibil de organizat. Regulamentul de procedură al Comisiei și cel al CJUE ofereau o flexibilitate intrinsecă mai mare, oferind opțiuni care puteau fi utilizate atunci când reuniunile cu prezență fizică nu erau posibile (a se vedea *caseta 1*).

⁸ Articolele 14 și 16 din [Tratatul privind Uniunea Europeană](#).

Caseta 1

Regulamentele de procedură ale instituțiilor înainte de criza provocată de pandemia de COVID-19

Activitatea legislativă, dezbaterile și procesul de votare ale Parlamentului sunt publice. În regulamentul său de procedură nu exista nicio dispoziție privind modalități alternative de vot de la distanță.

Reuniunile Consiliului sunt publice, atunci când acesta deliberează sau votează un act legislativ. Absența unuia sau a mai multor membri la o reuniune a Consiliului este posibilă: atunci când se votează, un membru al Consiliului poate acționa în numele unui singur alt membru absent. Erau posibile și proceduri scrise, dar numai în anumite circumstanțe.

Reuniunile Comisiei nu sunt publice. Procedurile scrise reprezintă o practică decizională standard în această instituție, sub rezerva îndeplinirii tuturor condițiilor aferente. Aceasta este una dintre mai multe posibilități pe care instituția le are la dispoziție pentru a lua decizii, chiar dacă membrii săi nu pot participa fizic.

Regulamentul CJUE prevede că procedurile au atât o etapă scrisă, cât și una orală, însă cea orală nu este obligatorie. De asemenea, se pot formula răspunsuri scrise la întrebări în cauze specifice, ceea ce permite instituției să își mențină activitatea atunci când nu pot avea loc audieri. Regulamentul de procedură permite, de asemenea, prelungirea termenelor de depunere a observațiilor scrise și a documentelor.

31 Pentru a se asigura că dispun de cadrul adecvat pentru a-și continua activitatea, instituțiile (cu excepția CJUE) au trebuit să își adapteze regulamentul de procedură. Parlamentul a modificat la 20 martie 2020 normele care reglementează votarea în plen pentru a permite votarea de la distanță și la 8 aprilie 2020 normele privind votarea în cadrul comisiilor. În final, în decembrie 2020, acesta și-a modificat regulamentul de procedură pentru a introduce măsuri privind „[î]mprejurări excepționale” care permit amânarea sesiunilor parlamentare, mutarea acestora într-un alt loc sau organizarea lor în săli cu spații despărțite sau de la distanță. Sesiunile parlamentare din perioada auditată au avut loc cu votarea de la distanță de către deputați, chiar dacă unii dintre aceștia erau prezenți fizic la sediu. Din cauza restricțiilor de călătorie, sesiunile plene au fost mutate de la Strasbourg la Bruxelles în perioada martie 2020-iunie 2021.

32 Modalitățile alternative de votare au permis continuarea activității legislative. Participarea de la distanță a complicat prestarea serviciilor de interpretare (din cauza calității audio mai slabe și a lipsei de contact vizual), iar durata reuniunilor a fost redusă pentru a ține seama de acest lucru. Cu toate acestea, activitatea legislativă a Parlamentului din 2020 și din 2021 a fost similară cu cea din 2019 (a se vedea [tabelul 1](#) din [anexa I](#)).

33 Consiliul nu și-a modificat regulamentul de procedură, dar a introdus o derogare temporară la 23 martie 2020 pentru a facilita utilizarea procedurilor scrise în anumite condiții. Instituția avea nevoie de modalități alternative de adoptare, deoarece discuțiile ministeriale desfășurate prin videoconferință erau considerate reuniuni informale și, ca atare, în cursul acestora, nu puteau fi adoptate acte oficiale ale Consiliului. Această derogare a permis Comitetului Reprezentanților Permanenți ai Guvernelor Statelor Membre (Coreper) să decidă, în conformitate cu regulile majorității aplicabile actului în cauză, să utilizeze procedura scrisă. În practică, actul în cauză avea să fie dezbătut în cadrul reuniunilor informale și apoi Coreper putea decide dacă să utilizeze sau nu procedura scrisă.

34 Inițial, Consiliul a adoptat derogarea pentru o lună, însă a prelungit aplicabilitatea acesteia pe parcursul crizei; derogarea curentă expiră la sfârșitul lunii iunie 2022. Coreper, al cărui sediu se află la Bruxelles, a continuat să se reunească fizic pe tot parcursul crizei. Această formulă a sporit volumul de muncă al Coreper, dar a permis Consiliului să își mențină activitatea legislativă la un nivel similar celui din anii precedenți (a se vedea [tabelul 2](#) din [anexa I](#)). La rândul său, Consiliul s-a reunit fizic ori de câte ori a fost posibil.

35 Comisia și-a modificat regulamentul de procedură la 22 aprilie 2020 pentru a clarifica faptul că reuniunile sale puteau fi organizate „prin intermediul unor sisteme de telecomunicații care să permită identificarea și participarea [...] efectivă [a membrilor]”, astfel încât să se evite orice perturbare a funcționării colegiului. Programul de lucru al Comisiei pentru 2020 a fost adaptat în mai 2020 pentru a reflecta schimbarea priorităților determinată de criza COVID-19. Aproximativ un sfert din inițiativele de politici planificate inițial au fost amânate cu trei până la șase luni din cauza pandemiei. În paralel, Comisia a introdus noi inițiative ca răspuns în materie de politici la criză, cum ar fi planul *NextGenerationEU* (NGEU) (a se vedea [caseta 2](#)), propus odată cu cadrul financiar multianual 2021-2027.

Caseta 2

Adoptarea politicilor în vremuri de criză: NGEU

În mai 2020, Comisia a prezentat o propunere modificată pentru CFM 2021-2027, în care se ține seama de circumstanțele economice modificate cauzate de pandemia de COVID-19 (propunerea inițială a Comisiei datează din mai 2018). În corelație cu această propunere, Comisia a propus un instrument de redresare – *NextGenerationEU* (NGEU) –, cu un buget de 750 de miliarde de euro pentru perioada 2021-2024.

Consiliul European s-a reunit fizic între 17 și 21 iulie 2020 (pentru prima dată în 2020) și a convenit asupra unei poziții privind NGEU. Parlamentul a dezbătut concluziile Consiliului la 23 iulie 2020; vorbitorii au intervenit de la Bruxelles, dar votul a avut loc de la distanță.

Negocierile dintre Parlament, Consiliu și Comisie, desfășurate fie cu prezență fizică, fie de la distanță, au continuat până la 10 noiembrie 2020. La 16 decembrie 2020, propunerile privind CFM și NGEU au fost adoptate în final (prin vot în persoană în cadrul Consiliului European și printr-o dezbatere în persoană, cu vot de la distanță în cadrul Parlamentului).

36 Activitatea CJUE este influențată de cauzele care îi sunt înaintate spre judecată. În perioada 16 martie 2020-25 mai 2020, CJUE a suspendat audierile, întrucât accesul personalului la clădirile sale a fost interzis. Suspendarea ședințelor de judecată nu a avut ca rezultat suspendarea activității judiciare (a se vedea [caseta 1](#)). În perioada suspendării audierilor, președintele pronunța hotărârile o dată pe săptămână în persoană. După reluarea audierilor, CJUE a instituit un sistem informatic care permitea participarea de la distanță a părților care nu se puteau deplasa la Luxemburg. Instituția nu și-a mai suspendat activitatea judiciară la fața locului după 25 mai 2020.

37 Efectul general al pandemiei de COVID-19 asupra activității judiciare a CJUE a fost mixt, deoarece nivelul acesteia depinde atât de nivelul de activitate al instanțelor naționale care o sesizează, cât și de nivelul de activitate al instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor UE. În 2020, numărul cauzelor primite a fost mai mic decât în 2019; numărul cauzelor pendinte a crescut ușor, nu însă și durata medie a judecării cauzelor (a se vedea [tabelul 4](#) din [anexa I](#)).

Instituțiile s-au străduit să mențină multilingvismul

38 Conform principiului multilingvismului, toate limbile oficiale ale statelor membre ale UE sunt limbi oficiale și limbi de lucru ale instituțiilor. Pentru a se asigura respectarea acestui principiu, instituțiile recurg la traducători și la interpreți. Pandemia

de COVID-19 a cauzat constrângeri specifice pentru interpreți: cabinele de interpretare nu au putut fi utilizate la capacitate maximă din cauza distanțării fizice și deplasările interpreților independenți nu au fost întotdeauna posibile. Trecerea la reuniuni de la distanță sau în format hibrid a întâmpinat dificultăți tehnice (a se vedea punctul **32**). În pofida tuturor acestor impedimente, instituțiile au implementat soluții pentru a proteja multilingvismul pe timpul crizei (a se vedea **caseta 3**).

Caseta 3

Multilingvismul în vremuri de COVID-19

Începând cu 23 martie 2020, Parlamentul a oferit servicii de interpretare în toate limbile UE de la distanță, cu ajutorul unei platforme special concepute pentru interpreții săi pentru a se conecta și a oferi interpretare din orice loc. Interpreții puteau lucra din cabine suplimentare amenajate la sediu sau de la distanță dintr-un alt sediu al Parlamentului sau din centre înființate în mai multe orașe europene (Londra, Riga, Viena și Ljubljana). De exemplu, interpretarea pentru sesiunea plenară de la Strasbourg putea fi asigurată de la distanță de la Bruxelles.

CJUE și-a dezvoltat propriul sistem prin care a putut permite părților care se conectau de la distanță să participe la audieri și să beneficieze de interpretare în direct. În mai 2020, în cadrul acestui sistem doar pentru o singură limbă se putea asigura interpretare. Începând din decembrie 2020, interpretarea putea fi asigurată pentru oricare trei limbi ale UE (la cererea părților) și până la cinci limbi începând din februarie 2021.

Consiliul s-a axat pe furnizarea de servicii de interpretare în cadrul videoconferințelor ministeriale informale în toate limbile oficiale ale UE. S-a pus la dispoziție o conexiune de la distanță pentru fiecare stat membru; interpreții asigurau interpretarea din cabinele din clădirile Consiliului. Pentru reuniunile virtuale ale grupurilor de lucru, deciziile privind modalitățile de interpretare au fost luate de la caz la caz.

Comisia a asigurat servicii de interpretare în cele trei limbi de lucru ale sale (engleză, franceză și germană) pentru activitățile colegiului comisarilor.

Instituțiile și-au îndeplinit obligația de diligență față de personal și și-au menținut capacitatea de lucru

39 Instituțiile trebuie să pună la dispoziția personalului lor condiții de muncă care să respecte standardele corespunzătoare de sănătate și siguranță⁹. Pentru a menține continuitatea activității fără a trebui să suspende activitățile neesențiale, instituțiile au trebuit, de asemenea, să mențină disponibilitatea și performanța personalului la cel mai înalt nivel posibil.

Instituțiile au luat măsuri adecvate pentru a proteja sănătatea personalului lor și pentru a preveni infecțiile în incintele lor

40 IMB este compus din medicii consultanți ai instituțiilor. Rolul său este de a informa șefii de administrație ai instituțiilor cu privire la problemele în materie de sănătate. Începând din februarie 2020, IMB a trimis o serie de note, care, la început, detaliau evoluția pandemiei, iar ulterior, în următoarele faze ale pandemiei, prezentau consensul la care ajungeau membrii săi cu privire la diferitele măsuri care trebuiau puse în aplicare pentru a asigura siguranța personalului în incintele instituțiilor și ofereau informații cu privire la îndrumări legate de asistența psihologică și cu privire la vaccinări.

41 Personalului care se întorcea din zone de risc în februarie 2020 i s-a solicitat să lucreze de la distanță pentru a limita riscul de infectare și instituțiile au recomandat personalului vulnerabil să lucreze de la distanță începând cu a doua săptămână a lunii martie 2020. Pe parcursul perioadei auditate, IMB a recomandat munca de la distanță ca modalitate de întrerupere a lanțurilor de transmisie a virusului.

42 *Figura 3* prezintă evoluția cifrelor privind prezența personalului în incinte în cursul perioadei auditate, pe baza monitorizării efectuate de fiecare instituție:

- o pe toată durata perioadei în care statele membre gazdă au menținut restricții în ceea ce privește deplasarea persoanelor (primăvara anului 2020, iarna 2020-2021), instituțiile au urmat exemplul lor și au menținut la un nivel scăzut numărul de angajați prezenți în incinte, limitându-l la personalul a cărui prezență era esențială;

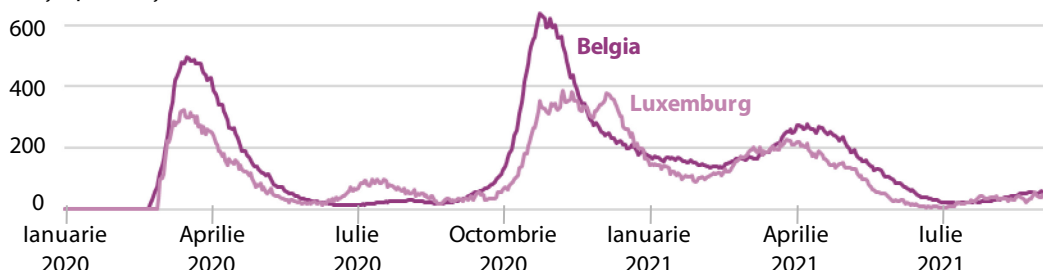
⁹ A se vedea articolul 1e din [Regulamentul nr. 31 \(CEE\), 11 \(CEE\) al Consiliului de stabilire a Statutului funcționarilor și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice](#).

- atunci când restricțiile naționale au fost eliminate treptat (iunie 2020 și, din nou, începând cu primăvara 2021), instituțiile au permis unui număr mai mare de angajați să lucreze în incinte dacă prezența lor era necesară pentru a sprijini activități de bază la fața locului (cum ar fi sesiuni, reuniuni și audieri);
- de asemenea, în momentele în care situația sanitară părea să se îmbunătățească (vara și toamna anului 2020), instituțiile au încurajat personalul care raportase dificultăți cu munca de la distanță să revină la birou în clădire.

Figura 3 – Instituțiile au ajustat gradul de prezență în incintele lor în funcție de situația sanitară

COVID-19 în Belgia și în Luxemburg

Pacienți spitalizați la un milion de locuitori

Indicele de strictețe (*)

Belgia

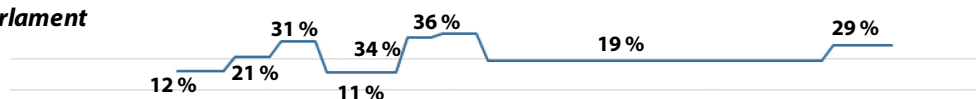

Luxemburg

Prezența înregistrată la fața locului

Parlament

Consiliu

Comisie

Curtea de Justiție

**OxCGRT Stringency Index* este un indice care măsoară gradul de strictețe a politicilor de limitare a răspândirii unui virus și de închidere a spațiilor publice, ce au ca scop reducerea contactelor interpersonale. Este prezentat pe o scară de culori, de la verde (fără restricții) la roșu (măsuri de limitare a deplasării persoanelor).

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza *Our World in Data* (numărul de pacienți spitalizați), a indicatorului *Oxford Stringency Index* și a informațiilor furnizate de instituțiile auditate (monitorizarea a variat de la o instituție la alta).

43 Pentru a asigura siguranța personalului care lucrează în incinta instituțiilor, acestea au introdus mai multe protocoale (distanțare fizică, curățenie, purtare de mască), pe baza recomandărilor IMB, ale propriilor servicii medicale și ale autorităților naționale. Cazurile de COVID-19 (în rândul personalului, al contractanților și al vizitatorilor) au fost urmărite de serviciul medical al fiecărei instituții pentru a reduce riscul de infecții în sediile lor. Parlamentul a pus, de asemenea, la dispoziție teste în clădirile sale.

44 Începând cu primăvara anului 2021, instituțiile și-au încurajat personalul să se vaccineze, fie prin amenajarea propriilor centre de vaccinare de comun acord cu autoritățile locale (la Bruxelles), fie prin informarea membrilor personalului cu privire la modul în care aceștia ar putea fi incluși în campaniile naționale de vaccinare (Luxemburg și alte țări). Instituțiile au pus în aplicare normele instituite de statele membre gazdă privind vaccinarea și accesul la locul de muncă. Pe baza unei recomandări din partea IMB, Parlamentul a mers dincolo de normele naționale și a introdus cerința prezentării unui permis digital privind COVID pentru a putea avea acces în clădirile sale începând din noiembrie 2021.

Instituțiile au pus la dispoziție sprijin pentru a menține starea de bine a angajaților lor și i-au ajutat să se adapteze la noile condiții de muncă

45 Înainte de criză, numărul membrilor personalului UE care lucrau de la distanță în mod regulat era scăzut: această posibilitate fusese oferită experților lingviști și traducătorilor de majoritatea instituțiilor din 2009 și fusese extinsă la întregul personal eligibil în 2016, mai întâi în cadrul Parlamentului și al Comisiei. În decembrie 2019, Comisia a raportat că aproximativ 25 % din forța sa de muncă (8 000 de persoane) făcea uz de posibilitatea de a lucra de la distanță în mod ocazional. Atunci când instituțiile au introdus munca de la distanță obligatorie, la jumătatea lunii martie 2020, cea mai mare parte a personalului lor nu utilizase niciodată această posibilitate.

46 Pentru a se asigura că personalul continuă să fie performant, instituțiile au organizat diverse cursuri de formare legate de munca de la distanță și de noile instrumente informatice care fuseseră introduse. S-a pus un accent deosebit pe formarea și sprijinirea cadrelor de conducere de la nivelul ierarhic mediu pentru a-i ajuta să își gestioneze echipele de la distanță, precum și pe îmbunătățirea condițiilor de muncă de la domiciliu (a se vedea [anexa II](#)).

47 Disponibilitatea personalului a crescut în timpul crizei din mai multe motive. Datele pe care Curtea le-a obținut de la Consiliu și de la Comisie arată că personalul a înregistrat mai multe ore de lucru în 2020/2021 decât în anii precedenți. Toate instituțiile au raportat o scădere a numărului de zile de concediu medical pe termen scurt luate. S-a înregistrat, de asemenea, în toate instituțiile, o scădere a numărului de lucrători care lucrau cu fracțiune de normă (în principal pentru personalul cu o fracțiune de 80 %, 90 % sau 95 %).

48 Instituțiile auditate au permis personalului să lucreze de la distanță din afara locului de repartizare¹⁰, ca măsură excepțională motivată de circumstanțe (izolare, necesitatea de a avea grijă de rude). Această posibilitate a fost acordată sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții. În cazul Parlamentului, opțiunea de a lucra din afara locului de repartizare a fost introdusă pentru a permite angajaților să aibă grijă de rudele lor și, prin urmare, a fost însoțită de cerința de a lucra cu fracțiune de normă și de o reducere corespunzătoare a salariului (a se vedea *anexa II*). Modul în care instituțiile au monitorizat numărul de angajați care au utilizat această posibilitate a variat, dar cifrele globale înregistrate au fost totuși scăzute: în niciun moment, această posibilitate nu a fost utilizată de mai mult de 2 % din efectivul de personal al Parlamentului; 3 % la CJUE; aproximativ 5 % la Comisie (unde era impusă o limită de 10 zile pe an) și 5,8 % la Consiliu (monitorizare efectuată doar în perioada mai-iunie 2021). Această măsură excepțională a fost eliminată treptat până la sfârșitul anului 2021.

Instituțiile au accelerat implementarea proiectelor de modernizare existente, însă digitalizarea serviciilor administrative rămâne o provocare

49 Pentru a menține performanța personalului în timpul crizei, instituțiile au trebuit să se asigure că majoritatea membrilor personalului dispuneau de instrumentele adecvate pentru a lucra de la distanță. Instituțiile au trebuit să găsească soluții alternative la reuniunile fizice. Aceste soluții trebuiau să fie securizate și adecvate, permițând instituțiilor să își îndeplinească atât sarcinile de sprijin, cât și activitățile lor de bază. A fost necesară instituirea unor procese administrative adaptate la munca de la distanță, crescând astfel recursul la fluxuri de lucru fără hârtie.

În pofida nivelurilor inegale de pregătire, instituțiile au făcut în mod rapid posibilă munca de la distanță în rândul personalului

50 Instituțiile extinseseră treptat la întregul personal posibilitatea de a lucra de la distanță începând din 2016 (a se vedea punctul **45**). În paralel, acestea începuseră, de asemenea, să pună la dispoziția angajaților lor echipamente care să le permită să lucreze de la distanță: utilizând fie laptopuri puse la dispoziție de instituție și cu acces la rețele virtuale private (VPN), fie licențe pentru infrastructură de desktop virtual

¹⁰ A se vedea articolul 20 din [Regulamentul nr. 31 \(CEE\), 11 \(CEE\) al Consiliului de stabilire a Statutului funcționarilor și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice](#).

(VDI), pentru a permite personalului să se conecteze la mediul lor de lucru de pe un dispozitiv privat.

51 În ianuarie 2020, nivelul la care instituțiile dispuneau de echipamente informatice mobile puse la dispoziția personalului lor diferea de la o instituție la alta. Peste 90 % din personalul Consiliului și al Comisiei primiseră laptopuri puse la dispoziție de angajator. Ambele instituții dispuneau de suficiente licențe VPN (permanente sau de urgență) pentru a acoperi întregul personal. De asemenea, ele dispuneau de un număr limitat de licențe VDI.

52 Parlamentul și CJUE se aflau în plin proces de implementare a programelor lor de mobilitate informatică atunci când a avut loc tranziția la munca de la distanță. CJUE își accelerase programul în 2019, cu obiectivul de a-l finaliza până în primăvara anului 2020. Obiectivul Parlamentului European era de a finaliza distribuirea de laptopuri către personal până la sfârșitul legislaturii 2019-2024. Până la jumătatea lunii martie 2020, aproximativ 35 % din personalul Parlamentului și 71 % din personalul CJUE era deja dotat cu soluții VPN sau VDI, care făceau posibilă munca de la distanță. Toți membrii personalului au avut acces la căsuțele lor de e-mail profesionale prin intermediul instrumentelor de webmail.

53 Parlamentul și CJUE au accelerat procesul de distribuire a laptopurilor. Ambele instituții au acordat prioritate serviciilor critice, cum ar fi grefele din cadrul CJUE, pentru distribuția de hardware și au mărit, de asemenea, numărul de licențe VDI disponibile (pentru personalul care nu dispunea încă de laptopuri oferite de instituție). Până în mai 2020, 95 % din membrii personalului lor erau în măsură să lucreze de la distanță utilizând acces VPN sau o licență VDI și, până la sfârșitul lunii iunie 2020, toți membrii personalului au primit echipamentele de care aveau nevoie.

54 Toate instituțiile au trebuit, de asemenea, să extindă capacitatea infrastructurii lor pentru a face față numărului de conexiuni. În primele săptămâni în care s-a trecut la munca de la distanță, personalul a raportat unele probleme legate de calitatea și stabilitatea conexiunilor, dar acestea au fost soluționate în cea mai mare parte până în aprilie 2020. Numărul de cereri adresate centrelor de asistență IT ale instituțiilor a scăzut semnificativ începând din aprilie 2020, pe măsură ce personalul s-a familiarizat cu instrumentele de muncă de la distanță și capacitatea în termeni de lărgime de bandă a crescut.

Criza a accelerat implementarea instrumentelor de colaborare bazate pe *cloud* și a soluțiilor specifice de videoconferință, însă acest lucru a adus cu sine provocări în materie de protecție a datelor și de securitate

55 Instrumentele informatice de colaborare permit personalului să lucreze împreună fără a se afla în aceeași sală. Termenul acoperă o gamă de instrumente, de la soluții de videoconferință la platforme care permit partajarea și editarea documentelor în timp real. Instituțiile utilizau unele dintre aceste instrumente și înainte de criză: de exemplu, Comisia utiliza situri colaborative începând din 2013. Soluțiile pentru videoconferințe erau o practică obișnuită în rândul instituțiilor. Ele erau utilizate de obicei din săli special echipate, în vederea organizării de reuniuni între instituțiile însele sau între ele cu părți interesate externe.

56 Serviciile *cloud* sunt în creștere la nivel mondial începând din 2016/2017. Ele oferă noi posibilități de colaborare, deoarece nu sunt limitate de infrastructura fizică. Din 2019, unele instituții au testat instrumente bazate pe *cloud*, inclusiv soluții de videoconferință cu funcționalități colaborative (partajare și editare de documente). Cu toate acestea, utilizarea serviciilor de *cloud* comportă riscuri proprii în ceea ce privește securitatea și protecția datelor în comparație cu infrastructura de la fața locului¹¹.

57 Instituțiile auditate dispun de evaluări diferite ale riscurilor în materie de protecție a datelor și de securitate informatică asociate instrumentelor de colaborare bazate pe *cloud*, ceea ce le-a determinat să ia decizii diferite cu privire la implementarea lor. Hotărârea Schrems II¹² din iulie 2020 și recomandarea ulterioară a Autorității Europene pentru Protecția Datelor (AEPD)¹³ de a nu implementa noi servicii care implică transfer de date cu caracter personal în afara UE au adăugat un alt nivel de constrângeri cu privire la tipul de instrumente de colaborare pe care instituțiile le puteau utiliza. Instituțiile care recurgeau la servicii de *cloud* și la instrumente de

¹¹ Raportul special nr. 05/2022 al Curții de Conturi Europene: „Securitatea cibernetică a instituțiilor, organelor și agențiilor UE”.

¹² Cauza C-311/18 – Facebook Ireland și Schrems, 16.7.2020, care a declarat nevalidă Decizia privind Scutul de confidențialitate UE-SUA privind transferul și prelucrarea datelor cu caracter personal.

¹³ A se vedea orientările strategice ale AEPD pentru instituțiile UE din octombrie 2020: „AEPD încurajează ferm instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE să se asigure că orice operațiune nouă de prelucrare sau orice contract nou încheiat cu orice furnizor de servicii nu implică transferuri de date cu caracter personal către Statele Unite.”

videoconferință domiciliată în SUA au trebuit să își revizuiască contractele cu furnizorii lor pentru a asigura un nivel adecvat de protecție a datelor (a se vedea [caseta 4](#)).

Caseta 4

Implementarea soluțiilor de videoconferință interne și interinstituționale

Comisia a continuat să implementeze, conform planificării, pentru întregul său personal, instrumentele de colaborare bazate pe *cloud* pe care le demarase în fază-pilot, dar a negociat cu furnizorul său pentru a se asigura că transferul de date are loc în conformitate cu hotărârea Schrems II. Comisia a adăugat, în plus, propriile niveluri suplimentare de securitate.

Consiliul nu a procedat la implementarea integrală a unui instrument de videoconferință intern, ci l-a păstrat, în schimb, sub formă de proiect-pilot, în așteptarea unei evaluări de impact și a gestionării riscurilor privind informațiile.

Parlamentul nu a procedat la implementarea integrală a acestor instrumente, ci le-a păstrat, în schimb, sub formă de proiecte-pilot, în așteptarea rezultatelor unei examinări din partea AEPD.

CJUE a decis să nu avanseze prin implementarea în continuare a niciunui instrument de colaborare bazat pe *cloud*, menținând software-ul inițial pentru videoconferințe. De asemenea, CJUE a revizuit contractul încheiat cu furnizorul acestui software pentru a se asigura de conformitatea cu hotărârea respectivă.

Prin urmare, instituțiile utilizează două tipuri diferite de instrumente de videoconferință, fie în *cloud*, fie la fața locului, pentru activitățile lor de sprijin de zi cu zi. Aceste două tipuri sunt interoperabile, asigurând faptul că instituțiile pot totuși interacționa unele cu altele.

58 Instituțiile au implementat, de asemenea, soluții specifice de videoconferință pentru a permite desfășurarea de la distanță a activităților de bază, cum ar fi dezbaterile parlamentare, reuniunile Consiliului, reuniunile colegiului comisarilor și audierile judiciare. Măsurile de limitare a deplasării persoanelor au accelerat punerea în aplicare a proiectelor de videoconferință pentru activitățile de bază din cadrul instituțiilor.

59 Ca parte a portofoliului său de proiecte informatice pentru perioada 2019-2021, Parlamentul era în curs de a analiza modalitățile de organizare a conferințelor integral de la distanță, atât pentru vorbitori, cât și pentru participanți, cu toate facilitățile unei conferințe în persoană, cum ar fi interpretarea și discuțiile interactive. În martie 2020, Parlamentul era în curs de a selecta un furnizor pentru acest proiect atunci când a fost

luată decizia de a trece la munca de la distanță și a trebuit să se facă o alegere rapidă a instrumentului.

60 Parlamentul a fost deja în măsură să le ofere deputaților infrastructura necesară pentru organizarea de reuniuni ale comisiilor și de sesiuni plenare de la distanță, cu interpretare simultană, la o săptămână după începutul perioadei de restricții privind deplasarea persoanelor în Belgia (a se vedea [caseta 3](#)). Parlamentul a depus eforturi pentru a adapta instrumentul ales și funcționalitățile acestuia la nevoile instituției. După reluarea, în iunie 2021, a sesiunilor plenare de la Strasbourg, instrumentul a permis instituției să reducă numărul de membri ai personalului care se deplasau în acest oraș, deoarece serviciile de interpretare puteau fi furnizate de oriunde. Infrastructura din spatele instrumentului utilizat de Parlament este bazată în întregime pe *cloud*.

61 Consiliul a optat pentru un software diferit, alegând un instrument care putea fi utilizat atât prin intermediul serviciilor de *cloud*, cât și prin intermediul unui server la fața locului, permițând controlul deplin al conexiunilor pentru reuniunile miniștrilor. În ianuarie 2021, Consiliul a adoptat un plan privind instituirea unei platforme de videoconferință pentru discuții care vizau informații sensibile sau clasificate până la nivelul SECRET UE, deoarece software-ul existent putea fi utilizat numai pentru informații neclasificate și nesensibile. Chestiunile clasificate și sensibile trebuie tratate la fața locului.

62 Atât Parlamentul, cât și Consiliul au ales societăți domiciliată în Europa (UE sau AELS), care își desfășoară activitatea în temeiul regulamentelor UE privind protecția datelor, pentru serviciile de videoconferință care permit organizarea de dezbateri parlamentare și de reuniuni ale Consiliului. CJUE nu a utilizat servicii bazate pe *cloud* (a se vedea [caseta 4](#)). În schimb, aceasta și-a dezvoltat propria soluție de videoconferință pentru audieri, pe baza software-ului deja existent (a se vedea [caseta 3](#)).

În pofida îmbunătățirilor, digitalizarea proceselor administrative rămâne „un șantier în curs”

63 Pentru a se asigura că sarcinile de sprijin, în special în ceea ce privește serviciile financiare și resursele umane, puteau fi îndeplinite în continuare fără întreruperi și fără întârzieri, instituțiile au trebuit să își digitalizeze fluxurile de lucru. Înainte de criza provocată de pandemia de COVID-19, nivelul de digitalizare a proceselor administrative varia de la o instituție la alta: erau utilizate instrumente precum facturile electronice și semnăturile digitale, precum și fluxuri de lucru fără hârtie, dar în grade diferite.

64 Procedurile electronice de achiziții publice (achizițiile publice electronice) sunt posibile din 2009 prin intermediul platformei e-PRIOR. Aceasta din urmă permite, de asemenea, furnizorilor să emită clienților lor facturi în format electronic. Facturile electronice promovează fluxurile de lucru financiare digitale, dat fiind că sunt prelucrate automat. Totuși, nu toți furnizorii utilizează acest serviciu, iar instituțiile nu îi încurajează în mod proactiv, ceea ce înseamnă că facturarea electronică nu este generalizată în toate instituțiile.

65 Facturile electronice au reprezentat 57 % din totalitatea facturilor primite de Consiliu în 2019. La CJUE, proporția facturilor electronice a fost de 60 % în 2019. Perturbarea cauzată de restricțiile instituite pentru a limita răspândirea COVID-19 a afectat și furnizorii instituțiilor, ceea ce i-a determinat pe unii să treacă la facturi electronice. Consiliul și CJUE au indicat o creștere netă a numărului de facturi electronice primite, ajungând la 74 % din totalul facturilor din ambele instituții în 2020. Parlamentul și Comisia nu au monitorizat proporția facturilor electronice pe care le primeau. Parlamentul și-a adaptat normele privind gestionarea facturilor pentru a accepta, de asemenea, facturile în format electronic, chiar dacă acestea nu erau trimise prin e-PRIOR.

66 Actualul cadru juridic pentru semnăturile electronice datează din 2014¹⁴. Utilizarea în mod mai intens a semnăturilor electronice în instituțiile UE este corelată cu o creștere a utilizării gestionării electronice a documentelor, inclusiv în ceea ce privește dosarele personalului.

67 Înainte de criză, semnăturile electronice erau utilizate în toate instituțiile, cu excepția CJUE, cu niveluri diferite de certificare, în funcție de necesități. Introducerea muncii de la distanță la scară largă și necesitatea de a crea fluxuri de lucru fără suport hârtie au încurajat utilizarea acestui tip de semnături. Gradul lor de utilizare era însă inegal de la o instituție la alta. De exemplu, Consiliul accepta semnăturile electronice de la furnizorii săi și își semnează comenzile de achiziție în mod manual. Comisia începuse să implementeze, pentru semnarea contractelor, semnături electronice calificate și a accelerat acest demers în timpul crizei. Întrucât CJUE nu utilizase anterior semnături electronice, aceasta a utilizat inițial e-mailul pentru a valida deciziile în materie de resurse umane în timpul crizei. Ulterior, CJUE a semnat un acord cu Comisia privind utilizarea instrumentului EU Sign (un serviciu gestionat de Comisie pentru semnăturile electronice), care îi permitea să dispună de o semnătură electronică

¹⁴ [Regulamentul \(UE\) nr. 910/2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă.](#)

calificată până la sfârșitul anului 2021. La momentul auditului, semnăturile electronice calificate erau în curs de a fi introduse treptat la Parlament și la Consiliu.

Evaluarea eficienței noilor modalități de lucru într-un mediu post-criză a început

Evaluarea se află într-un stadiu mai avansat pentru activitățile de bază decât pentru sarcinile de sprijin

68 Organizațiile reziliente sunt cele care au capacitatea de a învăța dintr-o criză și de a o depăși mai puternice¹⁵. În acest sens, este necesar să se tragă învățăminte din toate aspectele răspunsului la o criză. De asemenea, este necesar ca organizația să identifice bunele practici puse în aplicare în timpul crizei care vor fi relevante și după încheierea crizei.

Instituțiile au început devreme exercițiul de desprindere a învățămintelor

69 După ridicarea restricțiilor din primăvara anului 2020, instituțiile auditate au lansat exerciții de desprindere a învățămintelor din răspunsul lor la criza provocată de pandemia de COVID-19. Aceste exerciții timpurii s-au axat pe gestionarea crizei și pe modul în care au fost puse în aplicare planurile instituțiilor de asigurare a continuității activității.

70 Niciunul dintre aceste exerciții nu a identificat deficiențe majore în modul în care instituțiile au gestionat criza și au răspuns la aceasta. Învățămintele desprinse în urma pandemiei de COVID-19 au fost incluse în exercițiile de evaluare a riscurilor din 2021 ale instituțiilor, care au acoperit riscul de nedisponibilitate a personalului din cauza pandemiilor într-un mod mai explicit decât în astfel de exerciții anterioare. Instituțiile au prezentat munca de la distanță ca o măsură de atenuare pentru a reduce acest risc.

71 Începând din mai 2020, instituțiile au efectuat sondaje în rândul personalului pentru a colecta feedback cu privire la diferite aspecte ale răspunsurilor lor la criză (comunicare, măsurile sanitare puse în aplicare) și cu privire la dorințele și așteptările personalului lor în ceea ce privește organizarea viitoare a muncii, în special în ceea ce privește munca de la distanță, odată ce devenea posibilă întoarcerea la sediu. Pe

¹⁵ GUID 5330 – *Guidance on Auditing Disaster Management*.

măsură ce situația a evoluat, instituțiile au desfășurat sondaje suplimentare și consultări în rândul cadrelor de conducere.

Pentru activitățile lor de bază, instituțiile consideră că interacțiunile fizice sunt mai propice

72 Instituțiile auditate au introdus noi modalități de desfășurare a activităților lor de bază (a se vedea punctele **58-62**), bazându-se mai mult pe utilizarea videoconferințelor și a noilor instrumente de colaborare. Începând din mai 2020, comisarii au revenit la un format fizic pentru reuniunile lor săptămânale, considerându-l mai adecvat pentru discuții de natură politică. La începutul anului 2022, Parlamentul, Consiliul și CJUE încă reflectau asupra măsurii în care noile modalități de lucru urmau să fie menținute după pandemie, dar luaseră deja unele decizii, pe baza unei evaluări a eficienței acestor noi modalități de lucru pentru activitățile de bază ale instituțiilor respective.

73 În 2021, Președintele Parlamentului a lansat un amplu proces de reflecție, intitulat „Regândirea democrației parlamentare”, asupra realității post-COVID-19 în cadrul acestei instituții. Votarea de la distanță în condiții normale, atunci când Parlamentul se poate întruni, dar unii deputați în Parlamentul European sunt în imposibilitatea de a participa, făcea încă obiectul dezbatelor la momentul încheierii acestui audit, la recomandările grupurilor de reflecție ale deputaților în Parlamentul European implicate în acest proces. Concluziile acestor grupuri de reflecție arată că deputații consideră că dezbaterile parlamentare era de o calitate mai bună atunci când se desfășura în persoană.

74 În paralel, administrația Parlamentului a semnat un nou acord cu interpreții freelancer pentru a le permite să lucreze de acasă și din centrele din statele membre, ceea ce a îmbunătățit disponibilitatea interpreților pentru anumite limbi. Administrația este în curs de a examina dacă să continue interpretarea de la distanță pentru sesiunea plenară de la Strasbourg, ceea ce ar duce la reducerea numărului de membri ai personalului care se deplasează în acest oraș.

75 La rândul său, Consiliul a ajuns la concluzia că reuniunile cu prezență fizică ale miniștrilor sunt mai eficiente decât cele virtuale. După cum se arată în **tabelul 2** din **anexa I**, majoritatea reuniunilor (56 %) au avut loc cu prezență fizică în 2020, în pofida restricțiilor în vigoare. Pentru reuniunile la nivel înalt, cum ar fi cele ale Consiliului European (ale șefilor de stat sau de guvern ai statelor membre ale UE), formatul fizic este considerat mai eficient de către toate părțile implicate. Această preferință pentru reuniunile fizice este confirmată de faptul că normele care facilitează utilizarea procedurilor scrise au fost concepute ca o derogare temporară și nu ca modificări

permanente. Odată ce derogarea încetează să mai fie valabilă, procedura scrisă va reveni la utilizarea sa în condițiile stabilite în regulamentul de procedură. Cu toate acestea, Consiliul intenționează să mențină posibilitatea unor reuniuni informale de la distanță – și în cazul discuțiilor sensibile sau clasificate (a se vedea punctul 61) – inclusiv reuniuni informale ale miniștrilor sau ale grupurilor de lucru, în completarea reuniunilor fizice, deoarece ele permit o consultare urgentă și un schimb urgent de informații.

76 CJUE consideră, de asemenea, că, deși participarea de la distanță poate fi utilă, ea nu este un echivalent perfect al unei audieri cu prezență fizică și ar trebui păstrată ca o posibilitate numai atunci când o parte este împiedicată să participe în persoană la audiere.

Munca de la distanță este utilizată pe scară mai largă în instituții, dar măsura în care aceasta este adecvată într-un mediu post-criză face încă obiectul evaluării

77 Munca de la distanță și instrumentele informatice utilizate în sprijinul noilor modalități de lucru au fost introduse înainte de izbucnirea pandemiei de COVID-19. În vederea pregătirii pentru mediul post-COVID-19, instituțiile au extins utilizarea muncii de la distanță, însă eficiența și caracterul adecvat al acesteia într-un mediu neafectat de criză erau încă în curs de evaluare la momentul auditului, deoarece criza nu se încheiase încă.

78 CJUE a efectuat, în mai 2021, un sondaj prin care a solicitat personalului și cadrelor de conducere să evalueze care ar fi modalitățile de lucru cele mai potrivite pentru sarcinile lor. Rezultatele indicau că mai puțin de jumătate din personal (40 %) considerau că lucrau mai eficient de la distanță decât la fața locului pentru sarcinile de redactare și că 37 % nu au raportat nicio diferență. Pentru sarcinile care necesitau interacțiunea cu colegii sau pentru cursurile de formare, doar câțiva respondenți au indicat că preferau să le îndeplinească de acasă. Parlamentul și Comisia nu au efectuat niciun astfel de sondaj anterior revizuirii normelor lor privind munca de la distanță. Parlamentul se afla încă în proces de evaluare a eficienței regimului extins de muncă de la distanță la momentul auditului, în timp ce Comisia era în curs de finalizare a noului său set de norme (a se vedea *caseta 5*). Normele privind munca de la distanță ale Consiliului tocmai fuseseră adoptate la momentul răspândirii pandemiei de COVID-19 și instituția nu a considerat că era nevoie să fie revizuite. Niciuna dintre instituțiile auditate nu oferea personalului său posibilitatea de a munci de la distanță cu normă întreagă (a se vedea *anexa III*).

Caseta 5

Extinderea muncii de la distanță în instituții

În septembrie 2021, Parlamentul a introdus norme noi care permiteau personalului să lucreze de la distanță pentru una, două sau trei zile pe săptămână. La momentul încheierii auditului, perioada în care munca de la distanță pentru mai mult de o zi pe săptămână putea fi aprobată a fost limitată la șase luni în unele servicii, ceea ce reflectă necesitatea de a se evalua eficiența acestor modalități de lucru în alte circumstanțe decât cele asociate COVID-19.

Normele privind munca de la distanță ale Consiliului au fost testate doar pentru o perioadă scurtă în condiții normale. Aceste norme permiteau personalului să lucreze de la distanță până la 80 % din timpul de lucru și, la încheierea auditului, nu exista niciun plan imediat de ajustare a acestora.

În final, Comisia intenționează să ofere personalului său posibilitatea de a lucra de la distanță în proporție de 60 % din timpul de lucru.

În concordanță cu rezultatele sondajului realizat, CJUE a optat, în septembrie 2021, pentru o abordare bazată pe sarcini în ceea ce privește munca de la distanță, lăsând în sarcina managerilor aplicarea sa efectivă, în funcție de nevoile acestora și de sarcinile care trebuie îndeplinite de personal.

79 Munca de la distanță din afara locului de repartizare, care fusese permisă sau extinsă ca parte a măsurilor privind obligația de diligență (a se vedea punctul **39**), urma să fie în continuare posibilă, într-o formă limitată, conform normelor post-COVID-19 din unele instituții (a se vedea *anexa III*). Deși această măsură vine, în principal, ca răspuns la cererea personalului, instituțiile nu au evaluat eficiența continuării sale.

Impactul noilor modalități de lucru asupra bugetului și a mediului nu este evaluat în mod consecvent în cadrul instituțiilor

80 În ultimii ani, instituțiile UE au încercat să își restrângă cheltuielile administrative și să facă economii prin introducerea unor modalități de lucru mai eficiente¹⁶. Pe lângă munca de la distanță și mobilitatea informatică, planurile anterioare pandemiei de COVID-19 privind noile modalități de lucru vizau o nouă structură a spațiilor de birouri, introducerea unor spații colaborative și reducerea numărului de birouri individuale.

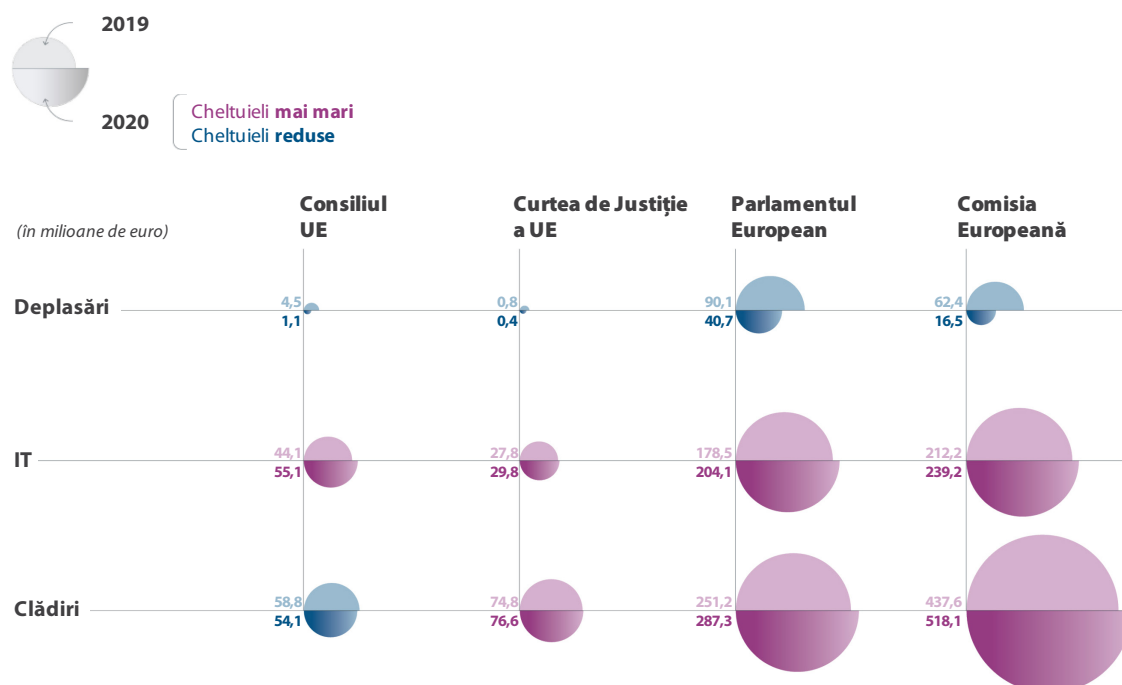
¹⁶ Raportul special nr. 15/2019 al Curții de Conturi Europene: „Punerea în aplicare, în cadrul Comisiei, a pachetului de reforme din 2014 privind personalul”.

Toate acestea oferă oportunități în plus de a realiza economii, precum și de a reduce amprenta de carbon a instituțiilor.

81 Modificările aduse modalităților de lucru în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 au avut un impact mixt asupra cheltuielilor administrative ale instituțiilor (a se vedea *figura 4*).

- Cheltuielile legate de deplasări au scăzut semnificativ.
- Cheltuielile cu tehnologia informației au crescut din cauza investițiilor suplimentare necesare pentru a susține munca de la distanță. Amploarea creșterii a fost în funcție de investiția necesară în fiecare instituție (în principal echipamente sau dezvoltarea de noi soluții pentru videoconferințe).
- Cheltuielile cu clădirile au fost mai mici în cazul anumitor elemente (securitate, utilități), deoarece clădirile erau în general goale, însă mai ridicate sub alte aspecte (curățenie) din cauza protocoalelor COVID-19. Lucrările de construcții (de la Parlament și de la Comisie) au continuat, dar în unele cazuri acestea au implicat o reproiectare din cauza impactului preconizat al noilor modalități de lucru. Unele instituții au utilizat sume rămase de la linii bugetare subutilizate pentru a achiziționa clădirile pe care le utilizau (Parlamentul) sau pentru a efectua rambursări în avans în contul unor împrumuturi (CJUE).

Figura 4 – Impactul pandemiei de COVID-19 asupra cheltuielilor cu clădirile, cu tehnologia informației și cu deplasările, în instituții (în milioane de euro)

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza execuției bugetare din 2020 prezentate în bugetul UE pentru 2022. Cheltuielile de deplasare acoperă atât personalul instituțiilor, cât și membrii acestora. Achizițiile imobiliare efectuate de Parlament în 2021 din creditele reportate din 2020 nu sunt incluse.

82 Instituțiile auditate au raportat cu privire la economiile realizate ca o consecință a crizei provocate de pandemia de COVID-19 în rapoartele lor anuale de activitate pe 2020. Cu toate acestea, întrucât economiile se referă în principal la clădiri și la deplasări, care reprezintă împreună aproximativ 10 % din rubrica de cheltuieli administrative din bugetul UE, impactul rezultat asupra costurilor administrative a fost limitat. Instituțiile nu au prezentat încă propuneri privind modul în care aceste economii ar putea fi transformate în economii permanente odată cu extinderea noilor modalități de lucru.

Extinderea reuniunilor de la distanță aduce cu sine economii potențiale în ceea ce privește cheltuielile de deplasare

83 Parlamentul intenționează să utilizeze în continuare interpretarea de la distanță, ceea ce va reduce necesitatea deplasării interpreților (a se vedea punctul 74). Economii potențiale care ar putea rezulta din aplicarea acestei decizii nu au fost evaluate de Parlament, iar în bugetul său pe 2022, instituția nu a planificat o reducere semnificativă a cheltuielilor de deplasare în comparație cu bugetul pe 2020 stabilit înainte de COVID-19. Pe lângă interpreți, progresele înregistrate în ceea ce privește

videoconferințele ar putea permite, de asemenea, instituției să reducă numărul personalului de sprijin care se deplasează la Strasbourg pentru sesiunea plenară, deschizând posibilitatea unor economii suplimentare. Cea mai recentă analiză a costurilor legate de deplasarea în vederea sesiunilor plenare datează din 2013. La momentul respectiv, misiunile interpreților la Strasbourg costau 3,1 milioane de euro pe an (12 % din totalul cheltuielilor de deplasare la Strasbourg), în timp ce misiunile altor membri ai personalului costau 12,3 milioane de euro pe an¹⁷.

84 Deplasările nu reprezintă o cheltuială semnificativă pentru Consiliu și sunt legate mai mult de activitatea sa de bază de natură politică decât de sarcinile de sprijin. Instituția intenționează să mențină reuniunile informale de la distanță ca parte a modului său normal de lucru (a se vedea punctul 75). Noile modalități de lucru sunt estimate să aibă un anumit impact asupra cheltuielilor de deplasare ale instituției, însă nu s-a evaluat încă în ce măsură.

85 Comisia, în conformitate cu strategia sa de „înverzire”, intenționează să valorifice noile modalități de lucru și încurajează personalul său să călătorească numai atunci când situația nu se pretează reuniunilor de la distanță. În termeni bugetari, bugetul total alocat misiunilor (ale personalului și ale comisarilor) pentru 2022 a fost redus cu 22 % față de 2019.

86 Cheltuielile de deplasare ale CJUE sunt foarte scăzute. Cu toate acestea, instituția planifică o reducere de 17 % în 2022 față de 2019.

Cu excepția Comisiei, instituțiile nu au luat nicio decizie cu privire la modificări semnificative ale strategiilor lor imobiliare

87 Structura de proprietate asupra clădirilor instituțiilor variază în funcție de instituție și de localizare¹⁸. Dat fiind că unele instituții dețin în proprietate clădirile lor și altele le închiriază, ele nu se confruntă cu aceleași constrângeri financiare și nu beneficiază de aceleași stimulente atunci când este vorba să reducă spațiile de birouri pentru a obține economii. Munca de la distanță are un impact asupra ratei medii de ocupare a clădirilor. Recurgerea în mod mai intens la munca de la distanță după

¹⁷ Analiza economiilor care ar putea fi obținute la bugetul UE în cazul în care Parlamentul European și-ar centraliza activitățile.

¹⁸ Raportul special nr. 34/2018 al Curții de Conturi Europene: „Spațiul de birouri în instituțiile UE”.

perioada pandemiei ar putea duce la diminuarea într-o măsură și mai mare a suprafeței medii de birouri ocupate în instituții.

88 Parlamentul deține în proprietate majoritatea clădirilor sale. Acesta a adoptat actuala sa strategie imobiliară în 2018. Instituția nu a luat o decizie cu privire la reducerea spațiului său de birouri din Bruxelles, ci, ca parte a politicii sale de consolidare a proprietății asupra clădirilor sale, a achiziționat (în contul a 74,9 milioane de euro) o clădire pe care o închiria anterior în apropierea sediului său central, utilizând fonduri rămase din bugetul pe 2020. La Luxemburg, planurile de construcție a clădirii KAD II au fost modificate din nou, parțial pentru a ține seama de schimbările intervenite în practicile de lucru. Parlamentul a decis să nu continue unele părți ale proiectului, ale căror costuri erau estimate de instituție la 18,6 milioane de euro (4 % din costul total).

89 Consiliul este proprietar asupra tuturor spațiilor sale de birouri. La momentul auditului Curții, Consiliul reflecta asupra unei noi strategii imobiliare.

90 Structura de proprietate asupra birourilor Comisiei este mai diversificată față de cea a celorlalte instituții, clădirile sale fiind fie deținute în proprietate, fie închiriate sau făcând obiectul unor contracte de locațiune pe termen lung. Comisia este, totodată, instituția cu cel mai mare portofoliu imobiliar și, ca atare, dispune de mai multe oportunități pentru a face economii. Noile modalități de lucru la Comisie datează de dinaintea crizei provocate de pandemia de COVID-19 și instituția a decis să dezvolte în continuare acest concept drept consecință a crizei. Strategia imobiliară a Comisiei pentru perioada 2022-2030 pentru Bruxelles prevede o reducere cu 25 % până în 2030 a suprafeței ocupate aferente clădirilor de birouri și cu o treime a cheltuielilor (73,1 milioane de euro în total între 2021 și 2030). Aceste planuri se sprijină pe ipoteza că minimum 20 % din personal va lucra de la distanță și că spațiile comune amenajate în funcție de activități vor înlocui treptat birourile individuale. Până în prezent, nu s-a luat nicio decizie cu privire la o reducere majoră a spațiilor de birouri aferente sediului Comisiei de la Luxemburg, însă strategia locală privind clădirile prevede spații de birouri amenajate în funcție de activități.

91 Politica urmată de CJUE este de a achiziționa clădirile pe care le utilizează. Normele privind munca de la distanță adoptate în iulie 2021 vor permite o utilizare a acestora pe o scară și mai largă decât înainte, însă, la momentul auditului, instituția nu planifica să își revizuiască strategia imobiliară pe termen scurt, preferând să aștepte câțiva ani pentru a evalua nevoile generate de noile modalități de lucru.

Oportunitățile în ceea ce privește impactul asupra mediului nu au fost identificate în mod clar

92 Modificările aduse deplasărilor și structurii de organizare a clădirilor, precum și extinderea muncii de la distanță oferă instituțiilor auditate posibilitatea de a-și reduce impactul asupra mediului. Toate instituțiile sunt conștiente de această oportunitate, dar modul în care aceasta a fost reflectată în strategiile lor de mediu a evoluat într-un ritm diferit.

93 La sfârșitul anului 2019, Parlamentul a adoptat o serie de indicatori de mediu pentru monitorizarea performanței sale în acest domeniu. În evaluarea intermediară ulterioară (decembrie 2020), a fost prezentat impactul noilor modalități de lucru introduse în cursul pandemiei, alături de diferite scenarii privind modul în care instituția le-ar putea utiliza în avantajul său, în special pentru a reduce emisiile sale legate de transport. Obiectivul primordial al strategiei de „înverzire” elaborate de Comisie constă în realizarea neutralității climatice până în 2030 prin reducerea spațiului său de birouri, prin utilizarea de clădiri cu consum redus de energie, prin îmbunătățirea eficienței energetice (îmbunătățiri tehnice și schimbări comportamentale) și prin reducerea emisiilor generate de deplasări. Pentru a pune în aplicare acest ultim punct, Comisia a introdus un calculator al emisiilor pe platforma pe care o utilizează pentru gestionarea călătoriilor în scop profesional.

Concluzii și recomandări

94 Curtea concluzionează că instituțiile UE și-au demonstrat reziliența în fața pandemiei de COVID-19. Răspunsul lor a fost rapid și flexibil și a beneficiat de investiții care fuseseră realizate anterior în digitalizare. Ele nu au evaluat însă deocamdată pe deplin măsura în care este probabil ca noile modalități de lucru introduse ca răspuns la pandemia de COVID-19 să fie eficiente sau să genereze economii în mediul post-criză.

95 Curtea a constatat că planurile de asigurare a continuității activității ale instituțiilor, existente deja înainte de declanșarea crizei provocate de pandemia de COVID-19, urmau standarde consacrate. Cu toate acestea, ele fuseseră concepute pentru a face față evenimentelor cu impact puternic pe termen scurt, și nu perturbărilor pe termen lung, cum ar fi cele cauzate de pandemia de COVID-19 (punctele [14-19](#)).

96 Criza provocată de pandemia de COVID-19 nu a urmat modelul perturbărilor prevăzute în planurile de continuitate a activității ale instituțiilor. Acestea au păstrat părțile din planurile lor de continuitate a activității care erau relevante și le-au adaptat la particularitățile COVID-19 pentru a-și organiza răspunsul într-o perioadă scurtă de timp. Nu a existat un forum definit în planurile de continuitate a activității ale instituțiilor în cadrul căruia acestea să se poată consulta rapid cu privire la deciziile pe care le luau pentru a răspunde crizei. Pentru a asigura o anumită coerență a măsurilor pe care le puneau în aplicare, instituțiile s-au bazat pe structurile deja existente pentru a face schimb de informații și au reușit să limiteze astfel divergențele dintre răspunsurile lor. Statutul lor autonom, rolurile lor diferite și diversele norme naționale pe care trebuiau să le ia în considerare au limitat capacitatea lor de a avea un răspuns identic (punctele [20-27](#)).

Recomandarea 1 – Includerea perturbărilor pe termen lung și a unor dispoziții privind cooperarea interinstituțională în planurile de asigurare a continuității activității

Instituțiile ar trebui să învețe din experiența răspunsului lor la criza provocată de pandemia de COVID-19 și să includă în planurile lor de asigurare a continuității activității măsuri legate de perturbările pe termen lung. Modalitățile de cooperare interinstituțională în cazul evenimentelor care afectează toate instituțiile ar trebui, de asemenea, să facă parte din planurile de continuitate a activității.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: primul trimestru din 2023.

97 Curtea a constatat că răspunsul flexibil al instituțiilor la criză le-a permis să reducă la minimum perturbările. Acestea și-au adaptat regulamentul de procedură atunci când a fost necesar, au dat dovadă de flexibilitate în adaptarea modalităților de lucru pentru a-și putea desfășura activitățile de bază și au continuat să își îndeplinească rolurile atribuite în temeiul tratatelor. Ele au reușit să adopte inițiative importante în materie de politici, precum și cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027, și au continuat să emită hotărâri la un nivel similar celui din anii anteriori pandemiei de COVID-19 (punctele **28-38**).

98 Instituțiile au luat măsuri pentru a proteja sănătatea personalului lor și pentru a menține continuitatea activității. Ele au urmat recomandările sanitare oferite de consiliul medical interinstituțional și s-au conformat minimului impus de legislația națională a țărilor-gazdă, uneori chiar mergând dincolo de acesta. Măsurile introduse pentru a veni în sprijinul personalului (echipamente, formare, măsuri sociale) au fost eficiente în menținerea performanței acestuia în timpul crizei (punctele **39-48**).

99 La momentul declanșării crizei, instituțiile dispuneau, în grade diferite, de echipamentele necesare pentru a permite personalului lor să lucreze de la distanță, însă fiecare a reușit să își doteze întregul personal cu soluții pentru munca de la distanță în decurs de șase săptămâni (punctele **49-54**). Instituțiile au exploatat în mod optim instrumentele de colaborare. Nevoile specifice, precum și aspectele legate de protecția datelor, de securitate și de confidențialitate au determinat instituțiile să implementeze aceste instrumente în ritm diferit și să aleagă furnizori diferiți (punctele **55-62**). Modalitățile de lucru instituite în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 au impus tot mai mult necesitatea unor fluxuri de lucru fără hârtie în instituțiile UE. Digitalizarea fluxurilor de lucru a progresat, însă punerea sa în aplicare, împreună cu soluții precum facturarea electronică și semnătura electronică calificată, a fost inegală de la o instituție la alta. În pofida îmbunătățirilor obținute, serviciile administrative nu au fost încă pe deplin digitalizate. În special în ceea ce privește facturile electronice, nu toate instituțiile monitorizează sau încurajează utilizarea acestora la nivel intern (punctele **63-67**).

Recomandarea 2 – Dezvoltarea în continuare a digitalizării serviciilor administrative

Instituțiile ar trebui să învețe din experiența răspunsului lor la criza provocată de pandemia de COVID-19 și să continue digitalizarea serviciilor lor administrative prin:

- (a) accelerarea introducerii unor fluxuri de lucru fără hârtie și extinderea utilizării semnăturii electronice, inclusiv a semnăturilor electronice calificate;
- (b) monitorizarea și extinderea utilizării facturilor electronice.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: al patrulea trimestru din 2023.

100 Instituțiile au început exercițiile de desprindere de învățăminte timpuriu la începutul crizei și au continuat să reflecteze asupra mediului post-COVID-19 pe tot parcursul crizei (punctele [68-71](#)). Curtea a constatat că toate instituțiile auditate care introduseseră modalități de muncă de la distanță pentru desfășurarea activităților lor de bază au ajuns la o concluzie similară: reuniunile de la distanță reprezintă o soluție de rezervă în perioadele cu perturbări sau în situații de urgență și pot fi utile în anumite scopuri precum consultări urgente și schimburi urgente de informații, dar nu pot înlocui pe termen lung reuniunile în persoană pentru activitățile de bază (punctele [72-76](#)). Instituțiile au sporit posibilitățile de muncă de la distanță în cadrul normelor pe care le-au elaborat pentru mediul lor post-COVID-19. Deși nivelul ridicat de muncă de la distanță și-a dovedit utilitatea într-o situație de criză, eficiența sa în comparație cu modalitățile de lucru anterioare pandemiei de COVID-19 nu a fost întotdeauna evaluată din perspectiva altor circumstanțe decât cele din timpul unei crize (punctele [77-79](#)).

101 Criza provocată de pandemia de COVID-19 a avut un impact financiar limitat pe termen scurt asupra instituțiilor, deoarece economiile realizate în anumite domenii de cheltuieli, cum ar fi deplasările, au fost utilizate pentru a finanța investiții în tehnologia informației. Schimbările de la nivelul modalităților de lucru au fost accelerate de criză și toate instituțiile se așteaptă ca deplasările și gestionarea clădirilor să fie diferite după pandemia de COVID-19. Cu toate acestea, ele nu au evaluat în mod consecvent economiile potențiale care rezultă din noile modalități de lucru. În mod similar, instituțiile nu au evaluat încă în mod consecvent impactul noilor modalități de lucru asupra politicilor lor de mediu (punctele [80-93](#)).

Recomandarea 3 – Evaluarea caracterului adecvat al noilor modalități de lucru în mediul post-COVID-19

În cadrul evaluării lor cu privire la caracterul adecvat al noilor modalități de lucru în mediul post-COVID-19, instituțiile ar trebui:

- (a) să evalueze caracterul adecvat al reuniunilor în întregime de la distanță sau al reuniunilor în format hibrid în comparație cu cele fizice și să adopte orientări privind configurările la distanță, în funcție de activitate;
- (b) să evalueze impactul muncii de la distanță și să adapteze normele post-COVID-19, dacă este necesar;
- (c) să monitorizeze impactul bugetar al noilor modalități de lucru și să raporteze cu privire la acesta, în special pentru clădiri;
- (d) să monitorizeze impactul asupra mediului al noilor modalități de lucru și să raporteze cu privire la acesta.

Pe baza acestor evaluări, instituțiile ar trebui să decidă cu privire la posibilele modificări ale noilor lor modalități de lucru.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: trimestrul 2 din 2024.

Prezentul raport a fost adoptat de Camera V, condusă de domnul Tony Murphy, membru al Curții de Conturi, la Luxemburg, în data de 14 iunie 2022.

Pentru Curtea de Conturi

Klaus-Heiner Lehne
Președinte

Anexe

Anexa I – Impactul COVID-19 asupra activităților instituțiilor auditate

Tabelele de mai jos prezintă impactul crizei provocate de pandemia de COVID-19 asupra activităților de bază ale instituțiilor auditate.

Tabelul 1 – Activitatea parlamentară în cifre pentru perioada 2018-2021

	Numărul de sesiuni plenare		Durata medie a unei sesiuni plenare	Numărul de votări	
	Perioade de sesiune <i>(perioade de sesiune de patru zile, care au loc în mod normal la Strasbourg)</i>	Perioade de sesiune suplimentare <i>(perioadele de sesiune de două zile care au loc la Bruxelles)</i>	ore	texte legislative	texte fără caracter legislativ
2018 (an complet)	12	3	32,8 ore	258	301
2019 (an complet)	11	5	24,9 ore	364	182
2020 (an complet)*	11	6	15,29 ore	202	182
2021 (până în noiembrie 2021)	10	2	28,24 ore	185	224

Sursa: date ale Parlamentului European (DG PRES și DG IPOL). *Calculul Curții.

Tabelul 2 – Activitatea în cifre a Consiliului (2018-2020)

Reuniune	2018	2019	2020		
			Total	Prezență fizică	Videoconferință
Summituri	15	17	23	15	8
Consilii	75	80	116	31	85
Coreper	117	124	154	152	0
Coreper articolul 50 (Brexit)	29	28	3	3	0
Grupuri de lucru	4 304	3 706	2 790	1 538	1 252
Grupul de lucru articolul 50 (Brexit)	61	28	0	0	0
Total	4 601	3 983	3 086	1 739	1 345

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza Raportului anual de activitate pe 2020 al DG ORG.

Tabelul 3 – Activitatea Comisiei în cifre (2018-2021)

	2018	2019	2020	2021
Numărul total de acte adoptate	9 668	9 255	9 706	10 163
<i>Din care legate de criza provocată de pandemia de COVID-19</i>	—		1 372 (14,1 %)	1 102 (10,8 %)

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor Comisiei.

Tabelul 4 – Activitatea judiciară în cifre în perioada 2017-2021

	2017	2018	2019	Media pentru perioada 2017- 2019	2020	2021
Cauze introduse (ambele jurisdicții)	1 656	1 683	1 905	1 748	1 582	1 720
Audieri organizate (Curtea de Justiție)	263	295	270	276	157	107
Audieri organizate (Tribunalul)	333	333	255	307	227	240
Cauze închise (ambele jurisdicții)	1 594	1 769	1 739	1 701	1 540	1 723
Cauze închise (Curtea de Justiție)	699	760	865	775	792	772
Cauze închise (Tribunalul)	895	1 009	874	926	748	951
Cauze aflate pe rol (Curtea de Justiție)	912	1 001	1 102	1 005	1 045	1 113
Cauze aflate pe rol (Tribunalul)	1 508	1 333	1 398	1 413	1 497	1 428
Durata medie a procedurilor (Curtea de Justiție)	16,40 luni	15,70 luni	14,40 luni	15,50 luni	15,40 luni	16,60 luni
Durata medie a procedurilor (Tribunalul)	16,30 luni	20,00 luni	16,90 luni	19,00 luni	15,40 luni	17,30 luni

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza rapoartelor anuale de activitate ale CJUE pentru perioada 2017-2020 și a răspunsurilor la chestionarul Curții de Conturi Europene.

Anexa II – Măsurile instituite pentru a sprijini munca de la distanță a personalului în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 până la sfârșitul anului 2021

Măsură	Parlament	Consiliu	Comisie	CJUE
Echipamente IT suplimentare	Da 2 326 de ecrane, 2 069 de tastaturi și 1 968 de mouse-uri (situația în noiembrie 2020).	Da Pachete pentru biroul la domiciliu (ecran, tastatură, stație de andocare) distribuite din noiembrie 2020.	Da Noiembrie 2020: rambursarea ecranelor (până la 150 de euro) Iunie 2021: pachete informatice (stații de andocare, tastaturi, mouse-uri).	Da Aproximativ 1 000 de pachete informatice (ecran, tastatură, stație de andocare) distribuite începând din mai 2021.
Echipamente suplimentare (mobilier)	Da 378 de scaune de birou ergonomice distribuite (situația în noiembrie 2020).	Nu	Da Începând din noiembrie 2020: rambursarea scaunelor de birou (până la 200 de euro)	Da Aproximativ 600 de scaune de birou distribuite în martie 2021.
Plata costurilor de comunicare	Da 40 de euro pe lună	Nu	Nu	Nu
Munca de la distanță din afara locului de repartizare	În circumstanțe justificate în mod corespunzător (familie, sănătate), cu fracțiune de normă, cu suspendarea indemnizațiilor de expatriere/de reședință în afara țării de origine. Măsură încheiată la 31.12.2021.	Sub rezerva autorizării de către conducere și a compatibilității cu interesul serviciului. Normele standard permit 160 de zile de-a lungul carierei plus 5 zile/an.	În circumstanțe justificate în mod corespunzător (familie, sănătate). În plus față de cele de mai sus: 2020: 10 zile legate de sărbătorile de Crăciun. 2021: 10 zile legate de cel puțin 5 zile de concediu.	În circumstanțe justificate în mod corespunzător (familie, sănătate) și în timpul vacanțelor (Paști, Crăciun, vară). După septembrie 2021: numai în circumstanțe justificate în mod corespunzător.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza informațiilor furnizate de instituții.

Anexa III – Regimul de muncă de la distanță al instituțiilor auditate după pandemia de COVID-19

Parlament	Consiliu	Comisie	CJUE
<p>Norme în vigoare din septembrie 2021.</p> <p>Personalul poate lucra de la distanță, în limita unui procent din timpul de lucru:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ 20 % (drept implicit, fără a fi necesară aprobarea managerului); ○ 40 % (sub rezerva aprobării managerului); ○ 60 % (sub rezerva aprobării managerului). <p>Aprobarea se acordă pentru șase luni sau pentru un an și poate fi reînnoită.</p> <p>Munca de la distanță din afara locului de repartizare nu este permisă.</p>	<p>Norme în vigoare din februarie 2020.</p> <p>Personalul poate lucra de la distanță până la 80 % din timpul de lucru.</p> <p>Este permisă munca de la distanță din afara locului de repartizare până la cinci zile pe an și pentru 160 de zile suplimentare de-a lungul carierei, sub rezerva aprobării managerului.</p>	<p>Norme adoptate în martie 2022.</p> <p>Personalul poate lucra de la distanță în proporție de 20 % din timpul de lucru, acesta fiind un drept implicit.</p> <p>Procentul pentru munca la distanță maxim permis, sub rezerva aprobării din partea managerului, este de 60 %.</p> <p>Este permisă munca de la distanță din afara locului de repartizare până la 10 zile pe an, legate de cel puțin 5 zile de concediu, sub rezerva aprobării managerului.</p> <p>În circumstanțe excepționale, Direcția Generală Resurse Umane a Comisiei poate acorda o autorizație pentru o lună, după consultarea superiorului ierarhic al angajatului respectiv, autorizația putând fi reînnoită în aceleași condiții.</p>	<p>Norme adoptate în iulie 2021, în vigoare din al doilea trimestru din 2022.</p> <p>Munca de la distanță este permisă în toate serviciile.</p> <p>Modalitățile exacte (sarcini, prezența minimă la fața locului, durata maximă a autorizației de muncă de la distanță) sunt definite de personalul de conducere de nivel superior din cadrul fiecărui serviciu.</p> <p>Munca de la distanță este supusă aprobării managerului.</p> <p>Munca de la distanță din afara locului de repartizare este permisă, cu aprobarea managerului, pentru o perioadă limitată, dacă este justificată și este compatibilă cu interesul serviciului.</p>

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza informațiilor furnizate de instituții.

Acronime

AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb

AEPD: Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

CFM: cadru financiar multianual

CJUE: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Coreper: Comitetul Reprezentanților Permanenți ai Guvernelor Statelor Membre ale UE

CPQS: Comitetul pregătit pentru chestiuni legate de Statutul funcționarilor (*Comité préparatoire des questions statutaires*)

IMB: Consiliul medical interinstituțional (*Interinstitutional Medical Board*)

NGEU: *NextGenerationEU*

OMS: Organizația Mondială a Sănătății

VDI: infrastructură de desktop virtual

VPN: rețea virtuală privată

Glosar

Cloud computing: prelucrarea și stocarea la distanță a datelor prin internet.

Coreper: comitetul reprezentanților statelor membre responsabil de pregătirea activității Consiliului Uniunii Europene.

Facturare electronică: factură emisă, trimisă și primită într-un format electronic structurat care permite prelucrarea automată.

Infrastructură de desktop virtual: un mediu desktop găzduit pe un server central și pus la dispoziție calculatoarelor personale și altor dispozitive.

Membri în instituțiile UE: persoană numită sau aleasă într-un organ decizional al unei instituții a UE.

Rețea virtuală privată: sistem care permite utilizatorilor să acceseze de la distanță o rețea securizată prin internet.

Semnătură electronică calificată: o semnătură electronică care, conform dreptului UE, are același efect juridic ca o semnătură olografă, fără nicio posibilitate de repudiere.

Răspunsurile instituțiilor

<https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/DocItem.aspx?did=61688>

Calendar

<https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/DocItem.aspx?did=61688>

Echipa de audit

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene prezintă rezultatele auditurilor sale cu privire la politicile și programele UE sau la diverse aspecte legate de gestiune aferente unor domenii bugetare specifice. Curtea de Conturi Europeană selectează și concepe aceste sarcini de audit astfel încât impactul lor să fie maxim, luând în considerare riscurile la adresa performanței sau a conformității, nivelul de venituri sau de cheltuieli implicat, evoluțiile viitoare și interesul politic și public.

Acest audit al performanței a fost efectuat de Camera de audit V – Finanțarea și administrarea Uniunii, condusă de domnul Tony Murphy, membru al Curții de Conturi Europene. Auditul a fost condus de domnul Marek Opioła, membru al Curții de Conturi Europene, sprijinit de: Kinga Wisniewska-Danek, șefă de cabinet, și de Bernard Witkos, atașat în cadrul cabinetului; Colm Friel, manager principal; Marion Kilhoffer, coordonatoare; Andreas Dürrwanger, Tomasz Kokot și Nikolaos Kylonis, auditori. Jesús Nieto Muñoz și Alexandra Mazilu au furnizat sprijin grafic. Richard Moore a asigurat sprijin lingvistic.

De la stânga la dreapta: Nikolaos Kylonis, Jesús Nieto Muñoz, Marion Kilhoffer, Marek Opioła, Kinga Wisniewska-Danek, Tomasz Kokot, Colm Friel.

DREPTURI DE AUTOR

© Uniunea Europeană, 2022

Politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare este definită în [Decizia nr. 6-2019 a Curții de Conturi Europene](#) privind politica în materie de date deschise și reutilizarea documentelor.

Cu excepția cazului în care se precizează altceva (de exemplu, într-o mențiune separată indicând drepturile de autor), conținutul elaborat de Curtea de Conturi Europeană pentru care UE deține drepturile de autor face obiectul licenței [Creative Commons Atribuire 4.0 Internațional \(CC BY 4.0\)](#). Prin urmare, ca regulă generală, reutilizarea este autorizată cu condiția menționării adecvate a autorilor și a indicării eventualelor modificări.

Reutilizatorul conținutului elaborat de Curtea de Conturi Europeană nu poate altera sensul sau mesajul inițial. Curtea de Conturi Europeană nu răspunde pentru eventualele consecințe ale reutilizării.

Este necesar să obțineți o permisiune suplimentară în cazul în care un anumit conținut prezintă persoane fizice ce pot fi identificate, de exemplu în cazul fotografiilor în care apar membri ai personalului Curții de Conturi Europene sau în cazul în care conținutul include lucrări ale unor terți.

Dacă se obține o astfel de permisiune, ea anulează și înlocuiește permisiunea de natură generală menționată mai sus și va indica în mod clar eventualele restricții de utilizare.

Pentru a utiliza sau a reproduce un conținut pentru care UE nu deține drepturile de autor, poate fi necesar să obțineți o permisiune în acest sens direct de la titularii drepturilor de autor.

Programele informatice sau documentele care fac obiectul unor drepturi de proprietate industrială, cum ar fi brevetele, mărcile, desenele și modelele înregistrate, logourile și denumirile, sunt excluse din politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare.

Familia site-urilor instituționale ale Uniunii Europene care sunt incluse în domeniul europa.eu oferă linkuri către site-uri terțe. Deoarece Curtea de Conturi Europeană nu are control asupra acestor site-uri, sunteți încurajați să verificați politica aplicată de ele în ceea ce privește respectarea vieții private și drepturile de autor.

Utilizarea logoului Curții de Conturi Europene

Logoul Curții de Conturi Europene nu poate fi utilizat fără acordul prealabil al Curții de Conturi Europene.

PDF	ISBN 978-92-847-8393-9	1977-5806	doi:10.2865/27679	QJ-AB-22-016-RO-N
HTML	ISBN 978-92-847-8401-1	1977-5806	doi:10.2865/943640	QJ-AB-22-016-RO-Q

Acest audit a evaluat reziliența instituțiilor UE în fața COVID-19, mai exact modul în care acestea au făcut față pandemiei de COVID-19 și lecțiile învățate. Curtea a concluzionat că, deși planurile lor de asigurare a continuității activității erau concepute pentru perturbări pe termen scurt și gradul în care fiecare instituție era pregătită era diferit, acestea și-au demonstrat reziliența în fața crizei provocate de pandemia de COVID-19 datorită răspunsului lor rapid și flexibil și datorită investițiilor realizate anterior în digitalizare. Cu toate acestea, ele trebuie să evalueze mai bine caracterul adecvat, pentru un mediu post-criză, al noilor modalități de lucru introduse ca răspuns la pandemia de COVID-19. Curtea recomandă ca instituțiile să includă perturbările pe termen lung în planurile lor de continuitate a activității, să dezvolte în continuare digitalizarea serviciilor administrative și să evalueze cât de adecvate sunt noile modalități de lucru în mediul post-COVID-19.

Raport special al Curții de Conturi Europene prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf TFUE.

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide de Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

Întrebări: eca.europa.eu/ro/Pages/ContactForm.aspx

Website: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors